

RIVISTA DELLE FIGLIE DI MARIA AUSILIATRICE

Da Mihi Animas
dma

2018
NĂM XV

#nessunoescluso

RA KHỎI BẢN THÂN ĐỂ NHẬN BIẾT CHÍNH MÌNH

TRONG SỐ NÀY

Lời ngỏ

Cùng với người trẻ01

Con đường hòa bình

Những người trẻ cam kết vì Hòa Bình02

Nền văn hóa

sinh thái

05

Bất bạo động, một cách thức hiện diện trong thế giới

Sợi dây của Arianna

Nhanh và chậm09

Tư liệu

Giáo dục là đồng hành13

Con đường Damas

Nhà giáo dục đáng tin cậy22

Tư liệu

Tâm điểm

Chân trời gia đình

Những hy vọng cho người trẻ26

#Người nữ

Những người trẻ và tình yêu30

Tâm điểm

Người trẻ và nền kinh tế34

Tiếng nói của người trẻ

Trên hành trình tiến về

37

Thượng Hội Đồng

Polifonia

Hãy nhìn sâu vào đôi mắt bạn39

Truyền thông

Mạng lưới của lời nói42

Phim ảnh

Điều kỳ diệu45

Văn học

Nước mắt chúng ta có cùng màu sắc48

Âm nhạc

Ra khỏi bản thân để nhận biết chính mình51

Phòng thực nghiệm

hình ảnh

53

Video phương tiện ưu biệt cho việc mục vụ

Camilla

Một hành trình ngôn sứ

56

Lời ngỏ

Cùng với người trẻ

Tính ngôn sứ là sức mạnh làm cho chúng ta chuyển mình với sự chú tâm sâu xa đến nhân loại. Chúng ta đã chạm đến tính ngôn sứ của sự tiếp xúc và chúng ta mở lòng tiếp nhận tính ngôn sứ của sự dịu hiền, một tính ngôn sứ có sức chữa lành nhân loại. Chúng ta được mời gọi ôm trọn thực tại này với sự dịu hiền của Thiên Chúa. Đức Thánh Cha Phanxicô khuyên nhủ chúng ta hãy “là những nhà truyền giáo về sự dịu hiền của Thiên Chúa”, sự dịu hiền đưa chúng ta đến gần nhau và diễn tả trong sự chăm sóc bằng những nghĩa cử và lời nói, trong sự linh thánh của con người và tạo thành.

Từ Thiên Chúa chúng ta trải nghiệm và hiểu được những nẻo đường của sự dịu hiền. Một Thiên Chúa dịu hiền qui xuống và phục vụ con cái của mình với những nghĩa cử cụ thể. Những nghĩa cử làm cho trở nên người hơn, nâng con người dậy, diễn tả những gì chính yếu ẩn chứa trong cõi lòng và vượt lên trên những tình trạng của cá nhân, làm nảy sinh tương quan, tái trao ban sự tin tưởng, hy vọng và mở ra những khả thể. Từ nơi Thiên Chúa, chúng ta cảm nghiệm sự bảo vệ, hiện diện, nâng đỡ và bao bọc của Ngài. Và từ đó, chúng ta có kinh nghiệm và có khả năng bảo bọc, nâng dậy, trao ban hơi ấm yêu thương, đánh giá và mở ra cho sự chung sống hòa bình và tôn trọng.

Những con đường khiêm tốn của sự dịu hiền đưa đến việc sống những nghĩa cử đầy yêu thương, công bằng, không ngừng chăm sóc người khác. Trên những nẻo đường này chúng ta được giáo dục hướng đến ánh nhìn của Đức Giêsu. Và trong Ngài, đôi mắt chúng ta có khả năng đón nhận sự mỏng giòn của người khác. Đám nhận sự dịu hiền như điều kiện của Tin Mừng là đặt mình lắng nghe Thiên Chúa, Đấng hiện diện trong thực tại xung quanh chúng ta.

Thiên Chúa của sự dịu hiền đẩy chúng ta đến với những người nghèo hơn, những người đau khổ, những người bị áp bức, những người không còn hy vọng. Sự dịu hiền của Thiên Chúa đã trở thành xác phàm, để lại dấu ấn trong thân phận loài người chúng ta, làm cho trở thành có phẩm giá. Đám nhận khuôn mặt ngôn sứ của sự dịu hiền là một ân huệ và một cam kết. Sự dịu hiền là chuyển động con tim của Hệ Thống Dự Phòng Salêdiêng, giúp chúng ta có khả năng ôm ấp thực tại sống của người trẻ, những thách đố của họ, những giấc mơ của họ. Sự “dịu hiền Salêdiêng” mang khuôn mặt của sự thân cận, cho phép chúng ta đi vào trong lịch sử của người trẻ, đồng hành sát cạnh họ, không bao giờ bỏ mặc họ trong hành trình cuộc sống. Một sự hiện diện dịu hiền khơi dậy nơi người trẻ lòng khao khát Chúa Giêsu.

Làm thế nào để thức tỉnh trong cộng đoàn giáo dục vẻ đẹp của lòng thương mến là diễn tả đúng của sự dịu hiền Salêdiêng? “Yêu mến người trẻ thì chưa đủ; cần phải làm cho người trẻ cảm thấy được yêu mến”. Những người trẻ có cảm thấy một cách sống động sự dịu hiền của chúng ta đối với họ? Trong những môi trường Salêdiêng, người trẻ có học được cách giáo dục con tim của họ trở nên dịu hiền đối với những người khác, đảm nhận một thái độ trách nhiệm để xã hội được đầy tràn sức mạnh ngôn sứ của sự dịu hiền?

Sự dịu hiền làm cho chúng ta có khả năng sống tinh thần gia đình trong ngôi nhà rộng lớn là thế giới, trong ngôi nhà-trái tim của những người trẻ, của các anh chị em, của những người ở gần và những người ở xa. Trong sự dịu hiền có sức mạnh hòa nhập tất cả.

Maria Helena Moreira

mhmoreira@cgfma.org

Những người trẻ cam kết vì hòa bình

Gabriella Imperatore, FMA

gimperatore@cgfma.org

2

Khi tôi nghĩ đến những lời kêu gọi hòa bình, sự yên tĩnh và tình làng nghĩa xóm, những thiếu số bị đàn áp, nhiều trẻ em trên thế giới đang phải gánh chịu chiến tranh, bạo lực và bắt buộc di tản. Tôi nhìn thấy có nhiều người trẻ cam kết vì hòa bình, những người tiếp tục công việc của họ với sự quyết tâm, cam kết và sáng tạo. Họ là những nhóm, những phong trào trẻ quyết tâm thúc đẩy các giá trị: hòa bình, tôn trọng, bao dung, tình huynh đệ nhằm hướng đến một thế giới hiệp nhất. Họ biết rõ rằng điều đó không dễ dàng, không dễ dàng ngay cả với những người vĩ đại và các nhà lãnh đạo của các quốc gia, hướng chỉ là với họ. Tuy vậy, những người trẻ biết rằng họ có thể làm được nhiều điều và họ đã làm tất cả nhằm bảo đảm rằng hòa bình là điều có thể.

Một lời mời gọi và một ước mơ

“Chúng tôi là những người biết ước mơ”, “Hãy gia nhập với chúng tôi! Và thế giới sẽ nên một!” Họ là những sinh viên năm thứ 2 ở Lecce (Ý), những người đã khai sinh “Phong trào những người biết ước mơ” một phong trào được lôi cuốn và khơi hứng từ bài hát

‘*Tưởng Tượng*’ (Imagine) của John Lennon. Một nhóm bạn trẻ ở Salento đã thành lập phong trào và họ đã thực hiện nhiều sáng kiến, sự kiện, những chiến dịch độc đáo nhằm “tạo nên tiếng vang”. Họ đã làm phần lớn những gì họ được học ở trường, ví dụ như sử dụng mạng xã hội và công nghệ mới. Sự khích lệ “làm” những việc đó với sự sáng tạo, sử dụng mọi năng lực và cam kết đôi lúc sinh nhiều hoa trái không thể tưởng tượng được. Họ đã để cho những người bạn trẻ 14 và 15 tuổi sinh động phong trào chống lại nạn bạo lực học đường có tên là “Enough”.

Để phát triển phong trào, những sinh viên năm 2 đã sử dụng Internet, một trang web và một mạng xã hội. Hành động đầu tiên của họ là tạo và xuất bản một “tuyên ngôn” của phong trào, được hình thành gồm mười hai điều ‘tưởng tượng’ rất đa dạng. Trên thực tế, họ đã thiết kế một bộ lịch poster với kích

thước 50×70 cm, trên đó mỗi một điều “tưởng tượng” cụ thể được trình bày vào mỗi tháng. Ví dụ: Tháng Hai - ‘*Chúng tôi tưởng tượng về một thế giới không có địa ngục*’; Tháng Chín - ‘*Chúng tôi tưởng tượng về một thế giới không còn nạn đói*’; Tháng Mười Hai - ‘*Chúng tôi tưởng tượng một thế giới sống trong hòa bình*’.

“Phong trào mới của chúng tôi không phải là một tôn giáo hay tín ngưỡng. Chúng tôi nghĩ về nó như một ‘tín điều’ của những người trẻ vì một thế giới tốt đẹp hơn, những bạn trẻ này đã xác định.

Tạo nên sự thống nhất

Sự khác biệt này rất rõ ràng tại nước Cộng Hòa Dân Chủ Công-Gô. Có hơn 400 bộ lạc và nhiều nhóm dân tộc thiểu số. Từ thành phố này sang thành phố khác, người ta không chỉ thay đổi về thói quen ăn uống mà còn về ngôn ngữ trong quốc gia chỉ có hơn 80 triệu người này. Chỉ riêng ở thành phố Goma đã có hơn 200 đền thờ của nhiều Giáo hội Kitô, đền thờ Hồi Giáo và những hình thức thờ phượng khác.

Đối với những người thực thi sức mạnh chính trị, những người có sứ mệnh giáo dục và đào tạo những người trẻ, những người có nhiệm vụ thông tin, mong rằng họ sẽ lắng nghe những người trẻ.

“Trong suốt chế độ độc tài của Tổng Thống Mobutu, sự thống khổ của dân chúng về mọi phương diện kinh tế, văn hóa và thậm chí cả chính trị đã trở nên quá lớn. Và khái niệm “ai là người khác” với ngôn ngữ và văn hóa của họ, đã bị thao túng bởi các ý thức hệ, dẫn đến việc tin rằng nền văn hóa khác là một thực tại phải bị loại bỏ. Vì thế,

vào năm 1992, cuộc nội chiến trong các làng mạc đã bắt đầu nhằm chống lại kẻ thù là các bộ lạc khác. Những ai nhỏ hơn 24 tuổi không thể biết hòa bình là gì bởi vì họ chỉ nhìn thấy chiến tranh và những hủy hoại của nó. Thực tế, ai cũng mất đi những người thân yêu. Tuy nhiên, cuộc chiến đã không phá hủy những nền văn hóa. Chúng vẫn tồn tại với tất cả những vẻ đẹp của chúng. Và chúng tôi những người trẻ muốn tìm kiếm để làm sống lại tinh thần hiệp nhất, muốn tìm lại những điều đã hợp nhất chúng tôi với nhau và giúp chúng tôi bỏ tức lằn cho nhau.” Câu chuyện đã được một sinh viên người Congo kể lại.

3

Nhóm những người trẻ mong muốn hòa bình ở Congo là một phong trào hành động được hình thành bởi những người trẻ Congo. Họ mơ về một xã hội nơi có sự tôn trọng phẩm giá của con người và công bằng xã hội. Đất nước thì giàu có nhưng những người dân thì nghèo khổ. Những người trẻ muốn tích cực góp phần vào việc xây dựng Congo và họ tin rằng thay đổi phải xuất phát từ nơi họ, những người Congo mà không có bất kỳ sự phân biệt nào về sắc tộc, tôn giáo hay ngôn ngữ. Chính trong ý nghĩa này, họ hoạt động nhằm nâng cao nhận thức cho quần chúng về các giá trị và về những trách nhiệm của họ; cam kết của họ nhằm giúp cho mọi người biết đến sự thật về đời sống của các quốc gia; tổ chức những buổi thảo luận về vai trò của cộng đồng quốc tế, của người trẻ và cùng nhau tìm cách đặt nền tảng cho việc xây dựng tương lai.

“Thông điệp chúng tôi muốn truyền tải là những sự khác biệt đa dạng của chúng ta không phải là nguyên nhân gây chia rẽ mà là một tiềm năng làm cho nhân loại phong phú hơn”.

■ **Trở thành người xây dựng hòa bình, điều đó tùy thuộc vào những người trẻ.**

“Quyền được tồn tại, được hòa bình ở những thành phố. Đó là quyền mà chúng ta trao cho thế hệ hiện tại, và cả những thế hệ tương lai”, điều này đã được Giorgio La Pira nói về những thành phố của chúng ta. Tất cả tùy thuộc vào chúng ta như một thế hệ đang yêu cầu sự hợp tác của tất cả các chính thể (người đời và tôn giáo), nhằm xây dựng một con đường mới dẫn đến hòa bình, có ít lá cờ biểu tình và có nhiều hơn một nền văn hóa và những hành động cụ thể bắt đầu với mỗi người trong những khả năng nhỏ bé của mình.

“Bốn trăm người trẻ trên toàn thế giới, từ Malaysia đến Cộng Hòa Dân Chủ Congo, đến những nước vùng Trung Đông, đã bắt đầu gửi kiến nghị đến Nghị Viện Y, Liên Hiệp Châu Âu, UNESCO và Liên Hiệp Quốc. Họ yêu cầu một sự cam kết lớn hơn của các chính phủ về hòa bình cho mọi dân tộc. “Để đạt đến tình huynh đệ phổ quát, thiện chí của mỗi cá nhân không đủ; chúng tôi tin rằng, thực sự cần thiết phải có những hành động chính trị trực tiếp can thiệp vào những nguyên

nhân của các xung đột trong những hoàn cảnh tạo ra sự bất bình đẳng.”

“Chúng tôi ý thức được về kịch bản toàn cầu thực sự được đánh dấu bởi vô số những mâu thuẫn từ đó nổi lên những hiện tượng như di dân của các dân tộc, tình cảnh nghèo khổ cùng cực và bất công xã hội. Những vết thương này liên quan đến chúng ta một cách trực tiếp và thôi thúc chúng ta phải tìm những giải pháp cụ thể, vì điều đó chúng tôi muốn cống hiến những nỗ lực cá nhân của mình”.

Một thành phố hòa bình

Với cái nhìn vào tương lai, bài thơ nói về một thế giới được biến đổi bởi tình thương:

“Tôi đã đói... Tôi đã khát...” Đây là một ký ức.

Nó là ký ức về sự mỗi một của việc là một người lạ

Trên vùng đất của kẻ thù.

Không còn bị kết án tử,

Hay cuộc sống bị cầm tù.

Khi ốm đau tôi tìm thấy

Sự chữa lành, tôn trọng và tình thương.

Trong nghi ngờ

Tôi gặp những người giúp tôi hiểu.

Trong đau khổ, có những người lắng nghe và an ủi tôi.

Trẻ em tìm thấy một mái ấm và một ngàn vòng tay đón nhận chúng.

Không còn sợ hãi nữa.

Tôi đã tìm kiếm

và tôi đã thấy.

Tôi đã hy vọng

và tôi đã thấy

Một Châu Âu mới, một Châu Mỹ mới, một Châu Phi mới

Một Châu Á mới, một Châu Đại Dương mới,

Một thành phố của hòa bình

Một nơi mà Thiên Chúa cư ngụ giữa con người.

(Thơ của Người Trẻ cho Hòa Bình)

Bất bạo động, một cách thức hiện diện trong thế giới

■ **Sr. Julia Arciniegas - Sr. Martha Sêide**

j.arciniegas@cgmfa.org - mseide@yahoo.com

Trên nền tảng thông điệp “Laudato si” và sứ điệp cho Ngày Hòa bình Thế giới lần thứ 50 -Bất bạo động: phong cách của một nền chính trị cho hòa bình và xét đến tình hình bạo lực ngày càng nghiêm trọng trong thế giới đương thời, trong tất cả các lãnh vực của cuộc sống, chúng ta muốn suy tư trong chuyên mục này, về đề tài sự bất bạo động trong mối tương quan với nền văn hóa sinh thái như là một hồng ân và trách nhiệm hướng đến những thế hệ tương lai.

■ **Một thế giới bị xâm xé vì bạo lực**

Không khó để nhìn nhận rằng chúng ta đang sống trong một thế giới bị xâm xé bởi chiến tranh, bởi bạo lực, một thế giới bị thương tích bởi một sự lan rộng của chủ nghĩa cá nhân, vốn chia rẽ và đặt con người trong thế chống đối nhau, khi theo đuổi lợi ích cá nhân. Ngày nay, ở bất cứ nơi đâu người ta cũng đều đòi hỏi sự an toàn hơn về mọi phương diện

Tuy nhiên, bạo lực không chỉ là giữa người với người mà còn liên quan đến thụ tạo. Thực vậy, ngày nay trái đất đang rên xiết (cf Laudato si, 161). Khi chúng ta ngược đãi thiên nhiên, con người sẽ phải gánh chịu hậu quả. Có rất nhiều những sự việc khiến chúng ta phải suy ngẫm trên thực tế này. Ví dụ ngày nay nhân loại sản xuất CO2 cách bừa bãi. Điều đó gây nên tình trạng gia tăng nhiệt độ trái đất với những hệ quả về khí hậu

chưa hoàn toàn dự kiến được, nhưng đủ để làm sa mạc hóa, bão tố và dâng cao mực nước biển. Việc thương mại nguồn nước, bán và chuyển nhượng các dòng sông ảnh hưởng đến nhiều cư dân của mỗi lục địa, đặc biệt là tại các quốc gia bị tàn phá bởi những cuộc xung đột chiến tranh.

Bạo lực trên phụ nữ là một chương trình nghị sự trên toàn thế giới. Các dữ liệu của Liên hiệp Quốc cho thấy 35% phụ nữ đã bị bạo lực thể lý hay tình dục, từ chính người chồng của mình hay từ một người khác.

Hơn nữa, còn có một biên giới đáng sợ mới: Vũ khí hạt nhân. Nó phác họa một bước ngoặt thời đại trong việc tiến hành các cuộc chiến tranh, liên kết với cái gọi là trí thông minh nhân tạo (x. <https://futureoflife.org/>). Tuy nhiên hòa bình và bất bạo động vẫn tiếp tục là một giấc mơ của nhân loại.

Điểm nổi bật: “ Bất bạo động là sức mạnh của

tâm hồn hay nói cách khác là năng lượng của Thần linh bên trong chúng ta. Chúng ta trở nên giống Thiên Chúa trong mức độ chúng ta đạt tới sự bất bạo động.” (Mahatma Gandhi).

■ **Bất bạo động con đường của Phúc Âm**

Thật đẹp khi nhớ rằng, cho tới nay đã có rất nhiều phong trào hòa bình, bất bạo động được thực hiện tiếp theo sau M. Gandhi, Khan Abdul Ghaffar K, M. Luther King và những người người khác . Họ đã để lại những thành quả tuyệt vời. Những phong trào này đều có một căn cội từ rất lâu. Như Đức Thánh Cha Phanxicô đã xác định: “Bất bạo động là một thí dụ điển hình về giá trị phổ quát, vốn tìm thấy trong Tin mừng của Đức Kitô sự hoàn thành của nó, nhưng nó cũng thuộc về các truyền thống thiêng liêng cao quý và xa xưa”. Trong ý nghĩa này có thể khẳng định rằng

bất bạo động cũng là con đường của Phúc Âm.

Thực vậy, Đức Giáo Hoàng nhắc nhở chính Chúa Giêsu cũng đã sống trong thời đại của bạo lực, nhưng Ngài không bao giờ chấp nhận hoàn cảnh cách thụ động như một thuyết định mệnh và cũng không tìm cách đáp trả với sự báo thù. Chỉ cần nghĩ tới khoảnh khắc bị đóng đinh, thái độ nào của Ngài đối với những kẻ đã giết Ngài. Đó là một tiếng van nài tha thứ hướng đến Chúa Cha (cf Lc 23, 34). Lắng nghe thực tại với sự chú tâm, Chúa Giêsu đã luôn phản ứng với sự sáng tạo và với lòng thương xót, qua việc trao ban một sứ điệp về sự bất bạo động chủ động. Chiến lược đề xuất để xây dựng hòa bình được tìm thấy trong bài giảng trên núi. Nơi đó, giúp chúng ta tái tạo lại những đường nét của một con người bất bạo động thông qua sứ điệp của Các Mối Phúc (Mt 5,3-10). Chúa Giêsu là chứng nhân đầu tiên, một con người hiền lành và hay thương xót, với trái tim tinh tuyền, người xây dựng hòa bình và cũng là người đối khát sự công chính. Vì thế, Lời hay chứng từ của Chúa Giêsu không bao giờ được sử dụng để biện minh cho bạo lực, bất công hay chiến tranh.

Chúng ta hãy đón nhận lời mời gọi của Đức Thánh Cha: “Chúng ta cam kết, với lời cầu nguyện và với hành động, để trở nên những người biết loại trừ sự bạo lực ra khỏi trái tim, ra khỏi ngôn từ và ra khỏi những cử chỉ của chúng ta, để xây dựng những cộng đồng bất bạo động biết chăm sóc cho ngôi nhà chung của chúng ta”. Và bất bạo động sẽ là một sự dẫn thân cho nền hòa bình đích thực.

■ **Bất bạo động cho một nền hòa bình đích thực**

“ Có những thứ, vì nó tôi sẵn sàng chết, nhưng không có bất cứ thứ gì mà vì nó tôi sẵn sàng giết chết”. Năm 1927, Galdhi đã công bố câu nói nổi tiếng này để gọi tên cuộc đấu tranh hòa bình và không mời một của ông chống lại bạo lực, mà ông cho là “sức mạnh lớn nhất mà nhân loại có sẵn và vũ khí mạnh nhất được hình thành bởi trí thông minh của con người”.

Cũng với chính tinh thần này, họa sĩ và nhà điêu khắc Thụy điển Reuteesward, vào năm 1980 đã tạo ra khẩu súng lục bất bạo động. Một biểu tượng lớn được đặt ở lối ra vào của trụ sở Liên Hiệp Quốc ở New York. Nó tiêu biểu cho một thứ vũ khí bị thất

nút và như vậy không thể sử dụng.

Đây là những diễn tả về ước muốn hòa bình sâu xa trong tâm hồn con người và tìm cách để làm cho nó được cụ thể.

Trên chính điểm này, có thể nối kết với sứ điệp của Đức Thánh Cha Phanxicô gọi cho những tham dự viên của hội nghị về “Bất bạo động và hòa bình đích thực” (Roma, 13-16/4/2016), được tổ chức bởi “Pax Christi International” và Hội đồng Giáo hoàng về công lý và hòa bình. Đức Thánh Cha nhấn mạnh tầm quan trọng của nhiệm vụ vất vả này cho sự bất bạo động bằng cách gọi lên cần thiết phải theo đuổi việc giải trừ vũ khí toàn diện qua “giải trừ tinh thần chiến tranh” nhằm kiến tạo lại những cây cầu, chống lại nỗi sợ hãi, thúc đẩy sự đối thoại mở rộng và chân thành vv...(x. <http://w2.vatican.va/>).

Đón nhận lời mời gọi của Đức Thánh Cha, phong trào này đã nỗ lực làm việc và đóng góp trong nhiều đường hướng khác nhau. Họ đã liên kết với Giáo hội đang khi xin Giáo Hội không sử dụng “ học thuyết chiến tranh chính nghĩa” và tiếp tục cổ vũ cho việc loại bỏ chiến tranh và vũ khí hạt nhân, để hô to lên tiếng nói ngôn sứ của mình, thách thức các lực lượng bất công trong thế giới này...vv (x. <http://archive.paxchristi.net/2013/2016-0099-es-gl-IS.pdf>). Ngoài ra phong trào này cũng tìm cách để thúc đẩy sự hiểu biết và thực hành của sự bất bạo động chủ động hướng tới một nền hòa bình đích thực. Trong con đường này, giáo dục là một con đường không thể thiếu để thấu lượm được mối tương quan nội tại giữa phẩm giá con người và sự tôn trọng Tào thành.

■ **Bất bạo động: con đường cho một nền giáo dục sinh thái**

Trong ánh sáng của Sinh thái học toàn diện mà Giáo Hội đề xuất, có thể khẳng định rằng sự tôn trọng nền sinh thái nhân bản tất yếu đem lại những lợi ích cần thiết cho môi trường và góp phần củng cố nền hòa bình. Đó là một cam kết dẫn thân được biến thành những cử chỉ đơn sơ hằng ngày, trong đó có logic của bạo lực, của sự bóc lột, ích kỷ bị bẻ gãy, để tạo thuận lợi cho một sự chung sống hòa bình. Từ quan điểm này, bất bạo động có thể là một con đường cho việc giáo dục sinh thái.

Trong một bài nói chuyện với các Đại Sứ (12/2016), Đức Thánh Cha mong ước rằng “ Sự chọn lựa bất bạo động như là một cung cách sống sẽ ngày càng trở thành một đòi hỏi trách nhiệm trong mọi lãnh

vực, từ nền giáo dục gia đình, đến những cam kết xã hội dân sự, các hoạt động chính trị và các mối quan hệ quốc tế”. Để bắt bạo động trở thành một cung cách sống, cần thiết phải khởi đi từ con tim nhân loại, nơi phát xuất tính gây hấn và chuyên chế. Đây là lí do tại sao các nhà giáo dục dần thân để phát triển một nền văn hóa sinh thái không thể miễn cho mình chiều kích này, trong một thế giới được đánh dấu bởi những xung đột và bạo lực lan rộng trong cuộc sống chung đời thường.

Con đường giáo dục cho sự bất bạo lực trong-hướng sinh thái này hệ tại ở điều gì?

Cảm hứng từ chương trình giáo dục cho sự bất bạo động và cho hòa bình của Tổ chức Điều phối của Pháp trong thập niên 2001 – 2010 (x. <http://education-nvp.org/>), chúng ta tái khẳng định rằng giáo dục cho sự bất bạo động đòi hỏi tập hợp được những năng lực khác nhau: có những năng lực tập trung vào con người và có những năng lực hướng ra thế giới, tạo thuận lợi cho việc chú tâm đến người khác, đến nhóm và tổ chức xã hội.

■ Giáo dục nội tâm

Trước hết chúng ta cần phải bắt đầu từ trái tim, từ một sự huấn luyện chính xác nội tâm, giúp con người biết lắng nghe chính mình để có sự hiểu biết tốt hơn và chấp nhận chính mình tốt hơn để có được sự hòa hợp trong chính mình. Con đường này sẽ mang lại lợi ích cho sự tăng trưởng lòng tự trọng sẽ giúp thay đổi ánh nhìn của mình về người khác và giúp cải thiện các mối tương quan. Học cách lắng nghe chính mình làm cho con người sẵn sàng hơn để lắng nghe người khác, và do đó cũng chú tâm hơn đến mối tương quan với người khác: Thiên Chúa, tha nhân, thế giới, lịch sử. Đó là một tiến trình gặp gỡ với sự thật, giúp con người đối diện với sự xung đột trong sự tôn trọng đối phương và trên hết trong sự tìm kiếm chung về sự thật và thiện ích.

“Chọn lựa bất bạo động như một cung cách sống cần phải ngày càng trở thành một đòi hỏi trách nhiệm trong mọi lãnh vực từ nền giáo dục gia đình,

đến cam kết xã hội và dân sự, đến các hoạt động chính trị và các mối quan hệ quốc tế”

(ĐTC Phanxicô)

Nhanh và chậm

Maria Rossi

rossi_maria@libero.it

Xu hướng có ngay những gì mình muốn hoặc những gì mình cần đã trở thành cách thức ứng xử gần như rất phổ biến hiện nay. Người ta than phiền rằng đó là lối sống của những người trẻ, nhưng thực tế thì kể cả người trưởng thành và người lớn tuổi cũng đang có khuynh hướng này

Người ta có cảm tưởng rằng phải chờ đợi là một sự thiếu tôn trọng, sao nhãng, bất công, làm việc không hiệu quả hoặc thiếu năng lực từ phía những người cung cấp dịch vụ và những điều cần thiết. Thực tế đôi khi cũng đúng như vậy. Chúng ta cần nhanh nhẹn, thực hiện công việc cách mau chóng, đúng hẹn và trong thời gian dự kiến. Việc đáp ứng kịp thời những gì người khác yêu cầu cũng là để không gây khó chịu, tránh những xung đột hay bạo hành. Có nhiều yếu tố dẫn đến tình trạng này, trong đó có sự góp phần của công nghệ kỹ thuật số trong thời đại hiện nay. Với công nghệ hiện đại tối tân này người ta tìm cách đáp ứng ngay lập tức những nhu cầu của khách hàng và dần dần nó có chiều hướng giảm thiểu mọi sự vào một tần số chung. Điều này ảnh hưởng tới sự phát triển cân bằng của nhân cách. Được đáp ứng nhu cầu ngay lập tức làm cho người ta cảm thấy hài lòng và an tâm. Đáp ứng mau mắn những gì người khác ước muốn được đánh giá là biết tôn trọng, tinh tế, đồng cảm và có lòng bác ái. Với những phương tiện kỹ thuật, người ta có thể đáp ứng cách tức thời nhu cầu của người khác, nhưng với những qui luật tự nhiên, con người và những giá trị văn hóa quan trọng thì không thể như thế.

■ Đợi chờ

Đợi một con người được sinh ra từ lòng mẹ cần có thời gian chín tháng cưu mang, đợi não bộ của đứa trẻ phát triển đầy đủ các chức năng cần 18 đến 20 mươi năm; để có thể thu hoạch ta phải đợi chu kỳ của các mùa. Những ai trồng một cánh rừng ít có cơ hội nhìn thấy sự phát triển tròn đầy của nó. Để có thể chơi một loại nhạc cụ, thực hiện một tác phẩm nghệ thuật hay chiến thắng trong một cuộc đua quan

trọng nào đó người ta cần tới hàng ngàn giờ luyện tập.

Svetlana Aleksievic, đạt giải Nobel văn học năm 2015. Để viết tác phẩm “Cầu nguyện cho Chernobyl”, một trong những cuốn sách được dịch nhiều nhất, tác giả đã làm việc trong suốt 11 năm.

Thiên nhiên, nghệ thuật và con người, đòi hỏi điều kiện và thời gian khác với những phương tiện kỹ thuật. Ta thấy không ít người đi vào logic của sự tốc độ và hiệu quả này một cách bừa bãi, bắt đầu chỉ là việc sử dụng các phương tiện truyền thông rồi đến việc nghiện các phương tiện đó; trở thành siêu thông tin và kết nối trên từng cây số với bạn bè trong thế giới ảo. Tất cả những điều này có thể làm nghèo đi khả năng tương quan của chúng ta. Thật tiếc biết bao khi nhìn thấy không ít những thanh niên thiếu nữ, những người lớn, tuy ngồi sát nhau nhưng ai nấy đều thính lạng và chăm chú lướt

giá và đưa vào sử dụng, trong khi đó cũng cần phải thận trọng, có khả năng phê bình để có thể lựa chọn điều hữu ích, nhằm đóng góp cho sự phát triển của cá nhân cũng như cộng đồng, điều có thể góp phần cống hiến ý nghĩa cho sự sống và sự chết của chúng ta.

■ Dung hòa

Một sự phát triển hài hòa của nhân cách đòi hỏi phải dung hòa giữa tốc độ của kỹ thuật số với các quá trình tâm lý chậm chạp; làm sao để biết nắm trái cảm giác hồi hộp khi chạy mà không bỏ qua những kỳ quan của sự chiêm niệm, của vẻ đẹp tuyệt mỹ, của bao la và của thính lặng; tìm kiếm và đạt tới thời gian của đời thực là những gì có thể. Làm sao để biết ở lại cách thanh thản ngay cả trong khi phải đợi chờ và học cách nhìn những người bước chậm với lòng cảm thông.

Tiếp cận với thiên nhiên, bước theo và làm quen với nhịp sống của thiên nhiên, học để có khả năng quan sát sắc nét, mở rộng tri thức, tập luyện sự tôn trọng và tính kiên nhẫn, chữa lành tính hung hăng của sự hiếu thắng. Đồng thời, biết trở lại để tiếp cận với chính bản thân để biết mình và biết đón nhận mình hơn, không đánh mất mình giữa muôn ngàn khả thể hấp dẫn mà xã hội đang cung ứng. Tiếp cận với thiên nhiên cũng giúp gọi lên trong chúng ta những chất vấn về ý nghĩa của đời sống, dẫn chúng ta đến với những mẫu nhiệm Bí Ẩn và sâu xa.

FOFI Giffredo, Svetlana Aleksievic nhà văn tiên phong, trong sứ điệp gửi Thánh Anton - tháng 9 năm 2017, trang. 20-23.

trên chiếc điện thoại thông minh. Sử dụng phương tiện này không khó và còn đem lại cảm giác thoải mái nhưng nó lại cản trở mối tương quan giữa người với người. (X. Bonino Silvia, trong Tâm lý học đương thời (263, sett. - ott. 2017, p. 56-57.), “Gặp gỡ trực diện giảm cũng có nghĩa là giảm đi khả năng đồng cảm”.

Pino Pellegrino, trong Bollettino Salesiano tháng 9 năm 2017, viết: “Số lượng trẻ em biết cách lướt Internet lớn hơn nhiều so với số trẻ biết cách cột giây giày của mình”. Đó chính là sự vượt trội nhanh chóng, hấp dẫn, của thế giới kỹ thuật số so với thực tế đời thường.

Các công nghệ và kỹ thuật số, có đặc nét là dễ sử dụng và nhanh chóng, cần được đánh

Gần đây, một số nước có công nghệ phát triển cao đã có sự chuyển hướng mới, họ đang xây dựng các trung tâm có khả năng chữa trị bằng các phương pháp tự nhiên. Họ làm các trang trại, nơi có thể trồng trọt và nuôi các loại gia súc khác nhau. Các khu vực này được trang bị cách đặc biệt, với những người có chuyên môn, nó đã trở thành các trung tâm giúp cai nghiện và giúp những người tổn

thương về tâm lý đi vào tiến trình phục hồi và tìm thấy chính mình.

■ Giáo Dục

Giáo dục để đạt tới một mối tương quan đúng đắn với thiên nhiên, tạo ra những cơ hội để biết và học cách tôn trọng tự nhiên, cùng nhau thưởng thức ánh sáng hài hòa và những điều bất ngờ mà ánh sáng mang lại sau sự kiên

nhẫn đợi chờ được coi là một trong những giải pháp giúp giải quyết vấn đề sinh thái đáng lo ngại hiện nay.

Những ai làm việc trong lĩnh vực giáo dục, khi nhận ra tầm quan trọng của công tác phòng chống trước khi cần đến điều trị, phải truyền đạt những giá trị này. Nhưng, những ai không biết thiên nhiên và không có kinh nghiệm nhận ra những lợi ích mà thiên nhiên đem lại,

Zappalà Daniele trong “Trên vĩa hè trong cuộc hành trình tìm kiếm bản thân”, báo Avvenire, 20/09/2017, tr. 30. Nhà báo này đã có một cuộc phỏng vấn thú vị với nhà nhân chủng học người Pháp David Le Breton, người đã từ lâu tham gia Hiệp hội chăm sóc ngang qua việc đi bộ. “Bước đi là một sự khởi hành ở lại trong thế giới”. Trong cuộc phỏng vấn nhà nhân chủng học đã nói: “khi bắt đầu bước đi trên vĩa hè thì dường như chỉ là một cuộc đi dạo, nhưng dần dần nó giúp tôi đi sâu vào chiều kích tâm linh và trở thành một cuộc hành hương”.

họ không những không thể dạy, mà còn dễ có thái độ dừng dừng đối với những ai đang làm nhiệm vụ ít được đánh giá này với thái độ khiếm tốn ở những nước giàu có. Cũng không thiếu những nhà giáo dục đang làm việc trong các môi trường của chúng ta, không những họ không truyền đạt những giá trị này, mà ngay cả chính họ cũng không tôn trọng những qui định về việc phân loại phế thải.

Ai đã trải nghiệm sự sáng khoái trong các nguồn năng lượng và hy vọng; ai đã được bước đi trên những con đường dài sạch sẽ và không có sự tắc nghẽn giao thông, được chạm tới sự tĩnh lặng đầy mầu nhiệm; ai đã làm quen với những nhịp sống chậm và học cách đợi chờ thì biết cách để dạy thói quen này ngay trong chính cuộc sống hằng ngày.

Trong căn hộ, hoặc trong lớp học, ta có thể tìm một nơi để trồng một cây hoa, gieo một hạt giống và chờ cho nó nảy mầm. Trong sân vườn ta có thể trồng cây để hưởng bóng mát, có thể dành chút thời gian để quan sát những biến chuyển chậm chạp của thế giới tự nhiên quanh ta. Đôi khi cũng nên đi dạo cùng trẻ con, kể cho chúng nghe về lịch sử của các tòa nhà và những gì còn lưu lại trên các bức tường. Đi xe thì chắc chắn là mau hơn, đỡ vất vả hơn nhưng đi bộ cũng giúp chúng ta khám phá ra biết bao điều trên con đường ta đang rảo bước.

Một trong những điều quan trọng trong lãnh vực giáo dục và đào tạo là tạo cơ hội đi dạo cho cả những người lớn. Những dịp thăm quan và nghỉ ngơi ngắn này giúp cho mỗi người có cơ

hội tiếp cận với thế giới tự nhiên, đi bộ, khám phá, chiêm ngưỡng và thiết lập tương quan với những người trong nhóm. Đó là cơ hội để trải nghiệm cuộc sống mà không bị chi phối bởi tiếng chuông điện thoại.

Một giáo viên đã tổ chức một chuyến đi mười ngày với một nhóm các thanh thiếu niên. Theo thỏa thuận chung, họ đã đến một nơi mà không có internet. Cô giáo đã kể với tôi rằng, 10 ngày trôi qua với sự cố gắng của tất cả nhóm. Thế mà có có câu hỏi vang lên: Lần sau chúng ta có thể đi 20 ngày thay vì 10 ngày? Những kinh nghiệm tích cực có khả năng giáo dục cao. Những lệnh cấm đoán chỉ dùng để khống chế tức thời nhưng khó mà giáo dục.

Những người đã trải nghiệm và thường nếm lợi ích của thiên nhiên, ngay cả khi phải trải qua những khoảnh khắc khó khăn của hành trình, sẽ khám phá ra rằng nỗi nhớ về những gì đơn giản, chân thực, thuần khiết mang lại sức mạnh để trở lại với cội nguồn. Hòa hòa trong chính bản thân, sự nhanh và chậm, kinh ngạc và ngỡ ngàng, nhu cầu và sự kiên nhẫn đợi chờ, nhìn với lòng tốt và sự cảm thông với cả những ai nhanh và những người chậm, góp phần vào việc tiếp đón và làm hài hòa các giá trị văn hóa khác nhau trong sự cộng tác với người khác. Điều này có thể giúp cho sự phát triển tròn đầy nơi chính cá nhân và giúp kiến tạo các mối tương quan bằng hữu, huynh đệ và hòa bình.

Le Breton, Camminare. Elogio dei sentieri e della lentezza, Edizioni dei cammini, Roma 2015.

TƯ LIỆU

Ra đi... để nhận biết

Giáo dục là đồng hành

Giáo dục là đồng hành

Maribel Gómez Ranera
maribel.gomez@salesianas.org

Việc tiếp cận với người trẻ Châu Âu, trong bối cảnh hiện đại, hé lộ nhu cầu họ cần dựa vào những người cho họ sự chắc chắn để tiếp tục tiến lên trong hành trình đời sống. Do đó, nhà giáo dục có một tầm quan trọng lớn vì trở thành người đồng hành trong mọi môi trường giáo dục như là chứng nhân, vì sự đào luyện có được và kinh nghiệm đời sống của mình; như người bạn đồng hành vì tìm cách sống niềm tin vào Đức Giê-su Ki-tô. Những tiến trình giáo dục đức tin là một lời đáp trả cụ thể và là một phương tiện hiệu quả cho những ai thao luyện nhiệm vụ này như nhà giáo dục truyền thông và người loan báo Tin Mừng cho những người trẻ.

NGƯỜI TRẺ TRONG THẾ GIỚI HÔM NAY

Tình yêu và sự trái ngược

Một chiến dịch quảng cáo gần đây của một nhãn hiệu thực phẩm nổi tiếng đã chụp X-quang những người Tây Ban Nha như là những người yêu và ghét cùng một loại sản phẩm chỉ trong cùng một thời gian. Thuật ngữ được tạo ra để xác định cảm nhận này là yêu - ghét (amodio) và từ ngữ mới này vẫn chưa được đưa vào trong từ điển có thể được áp dụng cho giới trẻ ngày nay.

Bản báo cáo “Giới trẻ Tây Ban Nha giữa hai thế kỷ (1984-2017)”, được trình bày bởi Tổ chức SM, công hiến một nghiên cứu chiều sâu toàn cảnh của những thập niên cuối như hoàn cảnh thực tế của người trẻ trong đất nước chúng tôi. Trong quảng cáo này những người trẻ tự bộc bạch là những người hâm mộ sự vị tha, nhưng ít được lôi cuốn vào việc thiện nguyện cụ thể; dửng dưng và lơ đãng với những gì liên quan đến luân lý, nhưng lại đòi hỏi phải được tôn trọng nhân phẩm, nhân cách của bản thân; rất phụ thuộc vào gia đình, nhưng lại nổi loạn chống đối đòi chiều theo những quy tắc của riêng mình.

L'Osservatorio Giovanile in Ibero-America

(OJI), là một chương trình của Tổ chức SM nhằm phát huy việc nghiên cứu về giới trẻ, giáo dục và văn hóa địa phương. Tổ chức SM có lịch sử hơn 30 năm trong việc kiến tạo các mối tương quan xã hội và nghiên cứu nhằm đến sự hiểu biết tốt hơn về thực tế, môi trường và quan điểm giới trẻ.

Giới trẻ đại diện cho một nguồn lực xã hội quan trọng nhằm xây dựng tương lai của Ibero-America (Châu Mỹ). <https://www.observatoriodelajuventud.org/>

Chính trị quan trọng

Giới trẻ ngày nay tự định nghĩa mình là “những người bị hoàn cảnh chính trị xã hội làm cho trở nên cảm phần”. Đó là bối cảnh đã diễn ra từ nhiều năm trước với tên gọi những cuộc “khủng hoảng”, điều đã được nói đến từ rất lâu và những hậu quả của nó trước tiên ảnh hưởng tới những người trẻ với: tỉ lệ thất nghiệp cao, cắt giảm kinh tế dịch vụ và hỗ trợ xã hội, thiếu hụt triển vọng cho tương lai. Không ít phần nộ, những người trẻ đã tự thể hiện mình trước những vụ tham nhũng đầy tai tiếng ảnh hưởng đến nhân cách, trong lãnh vực chính trị lẫn thể thao và văn hóa.

Những tin tức về xã hội châu Âu cho thấy một ánh nhìn tổng quan về những người trẻ ngày càng quan tâm đến chính trị, nhưng lại cực đoan một cách nguy hiểm không những ở cánh trái với cái gọi là “chủ nghĩa dân túy” (“populismi”) trên khắp châu Âu, mà còn ở cả cánh phải nghiêng về phía xu hướng bảo vệ bản sắc và từ chối những người đến từ bên ngoài.

Sự quan tâm đến chính trị ngày càng gia tăng cũng là một cơ may để kết nối. Đường như có một sự hồi sinh các phong trào của những người quan tâm đến ích chung, giống như hồi thập niên 80 và 90 của thế kỷ trước đã tập hợp được rất nhiều bạn trẻ trong các giáo xứ hoặc trung tâm trẻ và ngày nay còn dựa trên các nguyên nhân khác như:

chính trị, tôn giáo hoặc môi trường. Sự tái sinh này có nghĩa là những người trẻ ngày nay đang bị cuốn hút vào xã hội và cam kết cải thiện các khía cạnh khác nhau của nó bằng cách thoát khỏi sự ích kỷ và biết nghĩ nhiều hơn đến những thiện ích chung.

Thế giới ảo

Ngày nay, có một điều chắc chắn có thể giúp định nghĩa giới trẻ là mối liên kết giữa họ với thế giới ảo. Nói về chủ nghĩa liên kết và những nguyên nhân tốt mà vì nó người ta phải tranh đấu. Một người có thể phải gánh chịu nguy cơ liên lụy khi thuộc về một cộng đồng trong mạng xã hội. Một vài hồ sơ hoặc căn cước của những người sử dụng mạng phản ánh một thế giới song song và thực tại được lý tưởng hóa, đặc biệt là với những người yêu cầu một sự chấp nhận đồng đẳng.

Sự gia tăng của cái gọi là “ cư dân kỹ thuật số” đã trở nên quen thuộc, nó tự sinh ra một sự thiếu kiên nhẫn chịu đựng khi chưa nhận được tức thì câu trả lời cho vấn đề mới phát sinh. Các mạng xã hội có mặt khắp nơi trong đời sống hằng ngày và làm suy yếu các mối tương quan xã hội.

Họ luôn kết nối, gắn chặt với các thiết bị di động và dán mắt vào màn hình, người trẻ đang thay đổi cách thức ứng xử trong gia đình và xã hội. Giữa giới trẻ đã có những bạn mới bắt đầu, duy trì hoặc phá vỡ những mối quan hệ do không có (và cũng không

TƯ LIỆU Ra đi ...để nhận biết

ước muốn) những cuộc gặp gỡ cá vị; những bạn trẻ chọn dùng thời gian rảnh trước máy vi tính hoặc là chat thay vì đi ra ngoài và ở lại với những người khác, những bạn trẻ tổ chức trò chơi online và họ không thể chia sẻ thời gian rảnh với những người mà họ cùng chung sống.

■ **Điều thật sự quan trọng**

Việc nghiên cứu trên những bạn trẻ ở Tây Ban Nha cho thấy rằng gia đình và bạn bè vẫn còn tiếp tục có một chỗ đứng ưu biệt, nơi mà họ có thể chia sẻ những điều quan trọng trong cuộc sống.

Thời gian dành cho gia đình được rộng mở, đạt đến sự giải phóng và thực hiện một kế hoạch cá nhân ở độ tuổi ngày càng cao. Các gia đình, trong giai đoạn này vẫn còn trách nhiệm giáo dục đối với con cái. Họ đặt tầm quan trọng cho việc giáo dục như là con đường thiết yếu để đối diện với những khó khăn trong việc hội nhập vào thế giới công việc.

Gia đình không chỉ là nơi người ta bàn về những vấn đề quan trọng, mà còn là không gian của việc học hỏi và phát huy những giá trị. Đó là trường dạy xã hội đầu tiên mà mỗi cá nhân trải nghiệm. Cũng nơi đó, chúng ta tiếp nhận những giá trị như nhân phẩm và sự chính trực. Những điều mà tầm quan trọng của nó đang lớn dần lên giữa những người trẻ hôm nay.

ĐỨC TIN - SỰ PHÂN ĐỊNH VÀ ĐỒNG HÀNH

■ **Tìm kiếm ‘người đồng hành’**

Trong bối cảnh thực tế, ở mọi thời đại, người trẻ cần sự hướng dẫn cho hành trình của họ. Mặc dù thật sự họ cảm thấy được nâng đỡ bởi gia đình, cũng như chắc chắn rằng trong một vài thời khắc cụ thể họ tìm những người khác để đối chiếu trước khi lấy một quyết định chắc chắn cho đời sống của họ. Những người trẻ tìm kiếm sự an toàn và theo nghĩa này, ngày càng có nhiều người trẻ vào các

trang web và xem tử vi. Không ít người trẻ chọn cách này như một sự bảo đảm khi phải đối diện với thực tế cuộc sống.

Trong lĩnh vực học tập nơi nhiều người trẻ thường đến, cần có sự hiện diện của các nhân viên tư vấn hoặc các nhà tâm lý sư phạm. Nơi các trường trung học và đại học, con số những người đồng hành được yêu cầu ngày càng nhiều và trở thành không thể thiếu. Tương tự như trong lãnh vực công việc, càng ngày càng cần đến những khóa đào tạo. Một phương pháp được Trường Đào tạo ở Châu Âu định nghĩa như một “nghệ thuật thu tập những thách thức nhằm giúp những người khác, ngang qua việc học tập, khám phá ra những quan điểm mới như là những kết quả giúp họ đạt được mục tiêu”.

Việc nghiên cứu về một phương pháp hoặc về một người giúp phân định để biết phải đi theo đường nào thì vượt xa nghề nghiệp thuần túy. Khi một người trẻ nghi ngờ về ngành học phải lựa chọn,

sự nghi ngờ không chỉ là vấn đề học tập, nhưng còn là hiện hữu. Nhà giáo dục có thể giải thích những thách thức bằng cách đọc ra giữa các câu hỏi giúp quyết định chọn ngành học còn bao hàm việc người đó muốn trở nên như thế nào.

■ **Một lời đáp trả mang tính giáo dục và Tin mừng**

Truyền thống của Giáo Hội về sự đồng hành thật phong phú. Một số tên gọi đã được gán cho nó tùy thuộc vào nơi mà sự chú ý đã được đặt trong từng khoảnh khắc lịch sử. Gần đây, thuật ngữ đã được ưa thích hơn cả là “đồng hành”.

Khi nói về việc đào luyện thì vượt xa chiều kích học tập đơn thuần hay tâm lý. Đúng hơn, đó là một sự chuẩn bị để đi đến cuộc gặp gỡ với Thiên Chúa và hướng dẫn những người khác đến với Ngài, tạo điều kiện cho mối tương quan của họ với Thiên Chúa. Trong trường hợp này, ta nói về các nhân chứng. Trong đồng hành thiêng liêng, người

hướng dẫn người khác tìm kiếm Thánh Ý Chúa trong cuộc đời họ và làm theo ý muốn ấy, phải là người đã trải nghiệm hành trình đó.

Trong việc chuẩn bị cho Thượng Hội Đồng giám mục về “Người trẻ, đức tin và sự phân định ơn gọi”, Cha Bê Trê Că Ángel Fernández Artime đã chỉ ra trong Hoa Thiêng 2018 những hướng dẫn để đồng hành theo phong cách Tin Mừng. “Như Chúa Giê-su đã làm trong cuộc gặp gỡ với những con người trong thời đại Ngài, đó là tất cả những gì cần phải làm trong khi đồng hành”:

- Một ánh nhìn thân thiện, như trong lời mời gọi nhóm Mười Hai (Ga 1,35-51).
- Một lời uy quyền như trong hội đường Ca-phac-na-um (Lc 4,32).
- Khả năng làm cho mình gần gũi, như trong cuộc gặp gỡ với người phụ nữ Samari (Ga 4,3-34.39-42).
- Bước đi bên cạnh, như với hai môn đệ trên đường Emmau (Lc 24,13-35).

Tất cả những khía cạnh này có thể được mô tả như những đặc trưng của sự thấu cảm. Thuật ngữ được định nghĩa như là “khả năng đồng nhất với ai đó và chia sẻ cảm xúc với họ”. Nó không khác với thuật ngữ “lòng trắc ẩn” hay “lòng thương xót” mà Cựu ước đã định nghĩa về Thiên Chúa.

Cần đạt đến sự hiểu biết này về người được đồng hành để có thể đồng hành với họ trên hành trình của chính họ. Do đó, người đồng hành phải tự giải thoát khỏi những định kiến và quan điểm của mình để đón nhận người khác mà không xét đoán.

■ **Đề xuất mang tính Salesien tại Tây Ban Nha**

Trong Hoa Thiêng 2018 người ta đọc thấy rằng với Don Bosco “việc đồng hành thiêng liêng hướng đến sự hoàn thiện Ki-tô hữu là phần chính yếu và cần thiết của sứ phạm Salêdiêng, một khía cạnh quan trọng cho việc giáo dục toàn diện người trẻ bên cạnh việc nuôi dưỡng, sức khỏe và chỉ dạy. Cũng thế, đối với nhà giáo dục Salesien, cần xác tín rằng trong cuộc đối thoại chân thành này, người trẻ có thể khám phá ra kế hoạch đời sống của họ và đáp trả lại tiếng gọi mà họ nhận được từ nơi Thiên Chúa.

Một nét đề xuất đặc trưng Salesien đó là môi trường nhóm. Không thể bỏ qua cuộc đàm thoại cá nhân, nhưng chìa khóa để đến với giới trẻ khởi đi từ kinh nghiệm cá nhân và nhóm, trong một đề

xuất phong phú cho mục vụ giới trẻ. Từ cách thức ở với và vì người trẻ, hình thành những cuộc gặp gỡ ngắn gọn, giản dị và mang tính gia đình, ta có thể tiến đến cách dễ dàng hơn những cuộc gặp gỡ và đối thoại cá nhân, chân thành và tin tưởng vào nghệ thuật đồng hành, nhằm đạt đến những không gian thánh thiêng nơi mà người ta thực sự tin vào các cuộc gặp gỡ - một sự đối chiếu sâu xa và có hệ thống.

Những đường hướng của Ban Mục Vụ Giới Trẻ một mặt nhấn mạnh đến tầm quan trọng của việc đồng hành và của sự phân định cá nhân, mặt khác nhấn mạnh đến sự cần thiết đào tạo các nhân sự của mục vụ giới trẻ trong việc đồng hành thiêng liêng. Tại Tây Ban Nha, trong khoảng thời gian hơn 10 năm, đã hình thành một khóa học đồng hành thiêng liêng với người trẻ dành cho các nhân viên mục vụ giới trẻ. Đó là khóa đào tạo bao gồm lý thuyết và thực hành về nghệ thuật đồng hành, được các SDB và FMA đề xuất như một lời đáp ứng cho nhu cầu của Giáo hội là chuẩn bị nhân sự cho sứ vụ này (EG 169-173) và hình thành nên những nhóm sinh động mục vụ ơn gọi.

Kế hoạch đào tạo cho việc chăm sóc mục vụ tuổi vị thành niên và giới trẻ được xây dựng trên 4 mức độ:

Cấp độ thứ nhất: mô hình đào tạo từ 8 đến 12 tiết dành cho các giáo viên, linh động viên và nhà giáo dục trong môi trường của các khóa chuẩn bị.

Cấp độ thứ hai: mô hình đào tạo gồm 35 tiết trong 3 đợt cuối tuần, bao gồm dẫn nhập vào đồng hành thiêng liêng cho người trẻ dành cho các giáo viên, linh động viên và nhà giáo dục.

Cấp độ thứ ba: mô hình đào tạo gồm 170 tiết kéo dài trong 2 năm, dành cho các nhân viên mục vụ và các nhà giáo dục tu sĩ về đồng hành cá nhân và nhóm.

Cấp độ thứ tư: mô hình đào tạo trường kỳ kéo dài mỗi năm vào những ngày cuối tuần, cho tất cả những ai đã được đào tạo trong khóa học hoặc những hội thảo chuyên biệt hay những người đang thực tập việc đồng hành cá nhân.

Ở cấp độ 3 hiện tại đã tổ chức được 5 lần và đào tạo được 80 nhân viên mục vụ trong toàn Tây Ban Nha. Đề xuất này của Ban Mục Vụ Giới Trẻ SDB và FMA mở rộng cho các đối tượng thuộc các nhóm, giáo xứ hoặc các hội dòng, những người ước muốn chuẩn bị mình trong lĩnh vực này, thậm chí ngay cả khi họ không đến từ các nhóm thuộc Gia Đình Salesien.

■ Chủ thể và đối tượng của việc đồng hành

Người trau dồi sứ vụ đồng hành biết rằng chính mình được đồng hành. Ai không quyết định phân định đời sống mình trên những nẻo đường của Thiên Chúa thì không thể giúp người khác phân định trên cuộc đời của họ. Mỗi người phải luôn trong hành trình đào luyện trưởng kỳ và thầy dạy cũng phải là chứng nhân. Họ tiếp tục hướng sự hiện hữu của mình đến một lời đáp trả đích thực hơn đối với Thiên Chúa. Do đó, tất yếu phải vun trồng một đời sống cầu nguyện và tự mình đối chiếu trong suốt hành trình.

Tương quan của việc đồng hành có thể giúp người đồng hành đào sâu hơn việc tìm kiếm Thiên Chúa. Khi cuộc đối thoại được đào sâu và xem xét dưới những khía cạnh chính yếu thì sự hướng dẫn sẽ làm sống dậy và củng cố sâu xa hơn động cơ đáp trả cho lời mời gọi của Thiên Chúa.

Khía cạnh này của nghệ thuật đồng hành là nền tảng cả cho nhóm. Một ‘nhóm’ được công nhận là đậm nét Salesien khi nơi đó người trẻ được trợ giúp để lớn lên và bắt đầu làm những kinh nghiệm đầu tiên hướng về Thiên Chúa nhờ vào các nhà giáo dục. Theo nghĩa này, đó là một chiến thuật đặt tín nhiệm nơi những người trẻ đã trưởng thành hoặc nơi những người đã làm kinh nghiệm về việc chăm sóc cho những người bé mọn hơn cả. Như thế, chúng ta có thể hiện thực hóa khẩu hiệu: “Người trẻ Phúc âm hóa người trẻ”. Có đôi khi với những người bị cho là không trưởng thành hoặc không có khả năng, thì lại trở nên có khả năng, gặt hái được những kinh nghiệm và thăng tiến nhờ vào những can thiệp giáo dục và Tin mừng hóa được định hướng bởi chính họ.

HOẠT ĐỘNG MỤC VỤ

■ Giáo dục đức tin với một hành trình

Truyền thống Salesien rất giàu những đề xuất đào tạo. Những hướng dẫn được công bố từ Tổng Tu Nghị của SDB và FMA đã cụ thể hóa với thời gian, những đề xuất theo bối cảnh của môi trường. Trong mọi thực tại đã chấp nhận những chỉ dẫn được đề xuất trong Kế Hoạch Mục Vụ Tổng Nhất (1985) và trong những Đường Hướng cho việc Giáo Dục Mục Vụ (2004) của Tu Hội, với mục tiêu đồng hành trong tiến trình tăng trưởng trong hành trình đức tin của những người trẻ.

Điều cụ thể đã được thực hiện tại Tây Ban Nha vào những năm 90 đã đưa tới việc soạn thảo một

tiến trình Giáo Dục Đức Tin (IEF). Tiến trình giáo dục đức tin này được định nghĩa như “một tiến trình giáo dục toàn cầu, theo tính logic của Khai tâm Ki-tô giáo, nhận thức thực tại nhân sinh trong sự toàn diện của nó, hướng dẫn và đồng hành trẻ vị thành niên và người trẻ trong hành trình hướng tới sự trưởng thành Kitô hữu trong thế giới ngày nay”.

Sau 20 năm, những tài liệu của tiến trình này đã được canh tân bởi một e-kíp giáo dục SDB và FMA trong toàn nước Tây Ban Nha, với một sự suy tư được trình bày trong quyển Hướng dẫn các linh động viên. Đề xuất được thực hiện sau 9 năm và tiến trình tăng trưởng đức tin được tiếp tục

Tài liệu có sẵn trên trang Web
<http://www.pastoraljuvenil.es/>.

đồng hành cho đến khi bước vào đời sống trưởng thành.

■ Nhóm “Chứng nhân đức tin”

Một trong những đề xuất để đồng hành với tiến trình tăng trưởng đức tin của trẻ em và trẻ vị thành niên của các FMA tại Tây Ban Nha là nhóm “Chứng nhân đức tin”, được khai sinh trong thập niên 90 đã dẫn đến việc hình thành tiến trình giáo dục đức tin (IEF).

Nhóm “Chứng nhân đức tin” đưa ra khả thể thực hiện một quá trình đào tạo hệ thống ngang qua một đường hướng nhằm tăng trưởng đức tin cho các trẻ em, trẻ vị thành niên và giới trẻ từ 10 đến 19 tuổi. Mục tiêu của hành trình này là đồng hành và kiện cường nơi người trẻ việc gặp gỡ cá vị với Đức Kitô, Chúa của Sự Sống, và đưa họ tới một sự dẫn thân xã hội và Giáo hội theo Linh Đạo Trẻ Salêdiêng.

Mục đích của tiến trình là tạo thuận lợi cho việc đào tạo nhân bản - Kitô giáo ngang qua một phương pháp trải nghiệm, nhóm, hoạt động và sáng tạo theo Hệ Thống Dự Phòng. Ngang qua tiến trình này được tích hợp cách tiệm tiến những khả năng:

- Khám phá và đề ra ý nghĩa cho cuộc sống của bản thân
- Cống hiến những lý lẽ cho niềm tin

- Sống những giá trị Tin Mừng
- Sống đức tin trong cộng đoàn
- Cầu nguyện và cử hành đức tin
- Dẫn thân trong việc biến đổi Tin Mừng của thực tại.

Đề xuất được phát triển thành 4 giai đoạn: VIDA'S I (10-12 tuổi), VIDA'S II (12-14 tuổi), VIDAS III (14 -16 tuổi) và VIDA'S IV (16-19 tuổi). Với người trẻ ở độ tuổi 19 được cung cấp tiến trình Dự Tông cho Giới Trẻ và bắt đầu từ năm 24 tuổi họ được tham dự vào Cộng đoàn Kitô hữu.

Những giây phút ý nghĩa hơn cả của đời sống nhóm là những cuộc hội họp hằng tuần, gặp gỡ hằng năm vào những ngày cuối tuần và trại hè. Những kinh nghiệm dẫn thân xã hội được đề xuất cùng với những thời điểm cử hành nhằm mục tiêu nội tâm hóa những giá trị và trải nghiệm.

■ Trong hành trình của Tình Yêu

“Chúng tôi đã tin vào tình yêu của Thiên Chúa” là sự chọn lựa nền tảng của đời sống Kitô hữu. Ta không bắt đầu trở thành Kitô hữu như một quyết định luân lý hoặc một ý tưởng vĩ đại, nhưng do một cuộc gặp gỡ với Đấng đã mở ra cho chúng ta những chân trời mới. Với Người, chúng ta có một định hướng chắn chắn và rõ ràng cho cuộc sống”. (DCE 1). Cuộc gặp gỡ với Đức Kitô, người Đồng Hành tuyệt vời, thúc đẩy người trẻ tiến bước trên hành trình của Tình Yêu đích thực và là mục tiêu mà tất cả những người đồng hành đều hướng về.

Nhà giáo dục đáng tin cậy

Maria Borsi, FMA

mara@fmails, it

“Chúa Giêsu Kitô, nhà giáo dục của chúng ta. Ngài đã trở nên gương mẫu cho chúng ta trong đời sống hằng ngày và giáo dục những ai sống với Ngài. Vì vậy, chúng ta hãy hình thành trong đời sống phong cách của Đấng Cứu Độ. Vì chúng ta là con cái của một người Cha tốt lành và là những thụ tạo được giáo dục tốt” (Huấn dụ quyển I, 98, 1.3 - Thánh Clement Thành Alexandria)

Phong cách của Chúa Giêsu được trao phó cho các môn đệ để họ tiếp tục làm chứng cho Ngài trong đời sống của Giáo Hội và nơi các cộng đoàn giáo dục. Như những nhà giáo dục nam nữ, chúng ta được chất vấn để cống hiến những lý lẽ cho cuộc sống và cho niềm hy vọng đối với các thế hệ mới.

Chúng ta đang sống trong một thời đại được đánh dấu bởi nhiều trở ngại cho việc truyền đạt đức tin. Đối với nhiều người đương thời, đức tin không còn đáng lưu tâm, họ lãnh đạm với việc kiếm tìm Thiên Chúa ngay cả nơi những tín hữu. Có những người xưng mình là Kitô hữu, nhưng thực tế, những biểu lộ đức tin của họ lại yếu ớt, ngần ngại, không có khả năng và sức mạnh để thay đổi đời sống, suy nghĩ, tâm tư tình cảm và hành động. Ngày càng nhiều Kitô hữu bị coi là thiểu số trong một xã hội đa tôn giáo, với nhiều hình thức đạo đức và biểu hiện tâm linh mà không hề liên quan đến Thiên Chúa.

Sứ phạm của Chúa Giêsu

Trong việc giáo dục đức tin, mỗi cộng đoàn giáo dục được kêu gọi để đối chiếu với khoa sứ phạm của Thiên Chúa, một phương pháp mà từ đó mỗi tiến trình giáo dục Kitô giáo sẽ được khởi sự. Trong thư gửi các gia đình, Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nói: “Ngôi Lời vĩnh cửu của Chúa Cha đã hướng dẫn chúng ta cách trọn vẹn khoa sứ phạm thần linh. Nơi mẫu nhiệm nhập thể, Người đã tỏ lộ cho chúng ta sự thật và chiếu kích toàn vẹn ơn gọi làm người. Và vì vậy, Người cũng biểu lộ ý nghĩa đích thực của việc giáo dục con người. Học nơi Chúa Giêsu, chúng ta được mời gọi để lưu tâm đến việc giáo dục bên trong hay bên ngoài môi trường gia đình cần được đưa vào ‘chiều kích cứu độ’ của khoa sứ phạm thần linh. Trong đó, nó hướng tới con người, hướng tới các gia đình. Đỉnh cao của chiều kích cứu độ chúng ta tìm thấy nơi mẫu nhiệm vượt qua của Chúa Giêsu. Từ ‘con tim’ của sự cứu độ, chúng ta sẽ bắt đầu mọi quá trình giáo dục Kitô giáo cùng lúc với giáo dục nhân bản (n.16).

Việc đối chiếu với khoa sứ phạm của Thiên Chúa định hướng cho mọi hành động giáo dục

nơi các cộng đoàn giáo dục. Mục đích của giáo dục Kitô giáo là làm cho một người có thể gặp gỡ cá vị với Thiên Chúa, giúp họ tập trung vào mối quan hệ với Thiên Chúa và để cho mình được Ngài hướng dẫn.

Giáo dục đức tin tìm được điểm tham chiếu - trong đó Chúa Giêsu đã trở nên bạn đồng hành với hai môn đệ trên đường từ Gerusalem đến Emmaus, Ngài chú tâm đến những thắc mắc và giải đáp cho những vấn nạn của họ. Ngày nay cũng thế, những người trẻ đang mong chờ có một ai đó trở thành bạn đồng hành của họ trong cuộc sống, trên con đường Emmaus của cuộc đời họ - biểu tượng của một tinh thần lắng nghe và đồng hành.

Chú ý đến từng cá nhân là một đặc điểm quan trọng trong khoa sứ phạm của Thiên Chúa. Chúng ta có thể nhận thấy điều này khi Thiên Chúa giáo dục dân Israel và chính Chúa Giêsu trong cuộc gặp gỡ với con người, Ngài luôn luôn bắt đầu từ hoàn cảnh cụ thể của họ và với sự tiệm tiến, Ngài khuyến khích và cổ vũ để dẫn dắt họ làm một điều gì đó tốt hơn và cho họ sống một đời sống dồi dào hơn.

Đối với những người mà Ngài gặp gỡ, hoặc những người tìm kiếm Ngài, Chúa Giêsu đề xuất cho họ một hành trình tiệm tiến. Hãy thử nghĩ về hành trình mà Chúa Giêsu đã đề nghị với nhóm mười hai Tông Đồ, cách riêng với Phêrô. Từ những ngư dân chưa hiểu biết gì đến việc nhận ra Đấng Cứu Độ nơi một Đấng Messiah chịu đau khổ đến mức chấp nhận thập giá và Phục sinh.

Hành trình mà Chúa Giêsu đề xuất được đặt trong một kế hoạch tiệm tiến. Thiên Chúa không giáo dục cách “mơ hồ” hành động giáo dục của Ngài là tập trung, có mục đích, và mục đích cuối cùng là làm cho chúng ta trở nên “thánh” để ca ngợi và tôn vinh ân sủng của Ngài ... để qui tụ mọi sự trên trời cũng như dưới đất “về với Đức Kitô, và làm cho chúng ta “được dự phần vào bản tính Thiên Chúa”.

Sự tiệm tiến trong giáo dục không nhất thiết phải có một sự tiến triển liên tục không đứt quãng hay thụt lùi. Tiến trình hoàn cải không thể diễn ra liên tục nếu không sự nhìn lại, nhận biết tình trạng tồn đọng hay trở lại với những bước khởi đầu trong quá khứ.

Trong kinh nghiệm của các tông đồ, chúng ta nhận thấy sự lao nhọc của tiến trình này, nhất là trong việc họ đón nhận lời mời gọi của Chúa Giêsu để theo Ngài. Đây là hành trình biến đổi đòi hỏi một bước nhảy vọt về phẩm chất.

■ Sự khả tín và ân cần:

Enzo Bianchi, sáng lập và là tu viện trưởng của đan viện Bose đã khẳng định rằng trước tiên Chúa Giêsu đã cho chúng ta thấy một điều cần thiết: người khởi xướng đức tin cho người khác trước hết phải là người đáng tin. Sự tín nhiệm của dân chúng nơi Đức Giêsu nảy sinh từ sự tin tưởng của họ vào mối liên kết giữa những điều Chúa Giêsu suy nghĩ, nói năng, sống và hành động. Đó không chỉ là những lời nói suông, nó không phải là một phương pháp hay chiến lược mục vụ để khơi dậy đức tin: đó là nhân tính của Ngài được ghi dấu bởi sự sung mãn của ân sủng và sự thật - theo Tin Mừng thứ tư (Cf. Ga 1:14).

Ân sủng và sự thật đã nói lên tính chân thực và nhất quán nơi Chúa Giêsu, không có một khoảng cách nào giữa những xác tín của Ngài và những gì Ngài đã nói và đã làm. Gặp gỡ Đức Giêsu, mọi người đều cảm nhận không có một sự mâu thuẫn nào giữa lời nói và hành vi, cảm xúc và thái độ. Chính từ sự toàn vẹn này đã làm nên quyền bính của ngài khiến người nghe phải thốt lên với sự ngỡ ngàng: “Điều gì thế này? Giáo lý thì mới mẻ, người giảng dạy thì có uy quyền” (Mc 1,27) và họ còn nhận ra Ngài giảng dạy không giống như các Pharisiêu (Mc 1,22) là những người chỉ giảng dạy

như một nghề nghiệp hay như một người có năng lực và kỹ thuật trình bày.

Nếu những người nam hay người nữ lắng nghe Đức Giêsu cảm thấy được thuyết phục là do chứng tá, chứ không phải do lời nói. Cũng có thể nói rằng Đức Giêsu có khả năng làm chứng bằng hành động ngay cả khi Ngài không nói lời nào; để giải thích điều này, chúng ta nhớ đến một ngôn ngữ truyền thống của các tổ phụ trong sa mạc, “chỉ cần nhìn thấy là đủ”.

Trong sơ phạm, việc giáo dục đức tin, nhà giáo dục trước tiên phải là một người đáng tin cậy. Tất nhiên, đối với chúng ta, không thể nào đạt được sự nhất quán trong đời sống như Đức Giêsu, nơi Người Thiên Chúa được tỏ lộ; nhưng chúng ta có trở nên đáng tin hay không phụ thuộc vào sự nhất quán của chúng ta. Sự khả tín của chúng ta có tính quyết định đối với việc giáo dục và loan truyền đức tin. Và nếu thực sự đức tin của chúng ta mong manh, chúng ta hoàn toàn có thể đặt niềm tin vào Đức Giêsu Kitô, nơi Ngài chúng ta tìm thấy một “đức tin trọn hảo” (theo Thánh Inhaxiô thành Antiôkia.)

Việc đào tạo các lãnh đạo cộng đồng đáng tin cậy.

Từ ngày 01 tháng 6 năm 2015, mục vụ Caritas xã hội của Ecuador đã xúc tiến một chương trình đào tạo lấy cảm hứng từ triết lý phát triển con người toàn diện. Kế hoạch nhằm thúc đẩy một mô hình đào tạo và hành động, bắt đầu từ các cơ sở đạo đức và xã hội, đổi mới và làm phong phú khả năng đồng hành cách hiệu quả với những cộng đồng bên lề khi giúp thay đổi điều kiện sống của họ, thông qua việc đạt được quyền chăm sóc gia đình và nâng cao sức khỏe; thúc đẩy các hoạt động sản xuất kinh tế để tăng nguồn thu nhập; tạo điều kiện cho các hiệp hội và cộng dân hoạt động, thông qua mạng lưới cấp quốc gia và địa phương, ở mức độ pháp lý của Giáo hội.

Dự án nhằm trang bị cho các nhà lãnh đạo cộng đồng, chủ yếu là người trẻ và phụ nữ những phương tiện cần thiết cho sự phát triển toàn diện của cộng đồng và đào tạo những kỹ năng chuyên biệt để cải thiện việc quản lý sản xuất, tiếp thị các sản phẩm nông nghiệp và phi nông nghiệp.

Sự can thiệp liên quan đến nhiều lãnh vực nhưng tập trung chủ yếu vào những trường hợp bị tổn thương đặc biệt dưới nhiều hình thức ví dụ như: dân cư sống chủ yếu ở các vùng nông thôn với tỷ lệ đói nghèo rất cao là một trong những nguyên nhân chính của sự loại trừ, bất bình đẳng, những tổn thương cá nhân và xã hội.

Dự án nhằm hoàn thành nơi các trường quốc gia hướng tới sự phát triển con người toàn diện. Chúng tôi sẽ thúc đẩy việc đào tạo như một yếu tố phát triển, qua đó chúng tôi cổ vũ sự tham gia vào các khóa chuyên nghiệp trong các lĩnh vực khác nhau: từ các nhóm nghề thủ công đến việc sử dụng vật liệu tái chế, cấu trúc sinh học trong nông nghiệp, từ lĩnh vực xã hội và giáo dục đến quyền được chăm sóc, và trao quyền cho các nữ doanh nhân. Để tăng cường hoạt động của trường lớp, các văn phòng kinh tế xã hội và kinh tế liên đới sẽ được thiết lập để phổ biến rộng rãi các kỹ năng và phát triển năng lực của những người được hưởng lợi nhằm tác động cụ thể đến sự phát triển và tăng trưởng của cộng đồng.

Việc thực hiện những can thiệp diễn ra bằng cách tiếp cận sự tham gia dựa trên tư cách thành viên cộng đồng và lời cuốn sự tham gia tích cực của người được hưởng lợi một cách trực tiếp, hay gián tiếp trong khả năng của họ: tất cả các tác nhân tham gia vào việc tạo ra quyền sở hữu (tài sản) cho địa phương. Cách tiếp cận này là một yếu tố quan trọng của nền dân chủ địa phương đảm bảo hiệu quả trong việc thúc đẩy phát triển.

Hy vọng nào cho những người trẻ?

Giulia Paola Di Nicola - Attilio Danese
danesedinicola@prospettivapersona.it

26

“Không khó để hiểu nỗi khổ của tình trạng thất nghiệp và sự bấp bênh của việc làm, như đã được ghi lại trong sách Rút và Đức Giêsu cũng gợi ra trong dụ ngôn về những người vì không có công ăn việc làm phải ngồi không nơi các quảng trường (x. Mt 20,1-16). Đó là tình trạng bi đát của xã hội mà nhiều quốc gia đang phải đương đầu, đồng thời việc thiếu công ăn việc làm cũng gây tổn hại nhiều đến sự yên ổn của các gia đình” (Niềm vui Tình yêu, s. 25).

Sẽ thật giới hạn nếu bàn về đề tài tình yêu và hôn nhân mà không đề cập đến vấn đề việc làm và nạn thất nghiệp gia tăng ở nhiều quốc gia trên thế giới do khủng hoảng, nạn chợ đen và cách tổ chức công việc thiếu hợp lý. Để hai người trẻ thành lập một gia đình mới, không thể chỉ nghĩ đến tình yêu chung thủy và sự tin tưởng vào tương lai khi mọi sự chưa ổn định hay khi các đồ nội thất chưa như được như ý, nhưng ít ra phải nghĩ đến một sự bảo đảm tối thiểu về kinh tế, giúp gia đình sống cách xứng hợp, không lệ thuộc vào cha mẹ. Ý thức trách nhiệm của hai người trẻ đối với bản thân, với cha mẹ, với những đứa con trong tương lai, làm họ không được tạo thêm những gánh nặng cho cha mẹ hai bên. Các ngài là những người nhiều khi đã cao niên, vất vả cả đời, và đôi khi còn chịu nợ nần vì con cái, làm tất cả những gì có thể để khai sinh một gia đình mới. Thiếu công ăn việc làm thật là một trở ngại lớn lao và khách quan cho việc dựng xây gia đình và sinh sản con cái.

Hiện tượng NEET

Chẳng có gì phải ngạc nhiên trước sự gia tăng của hiện tượng của những “NEET” (viết tắt của “not (engaged) in education, employment or training”, tức “không học, không làm, không rèn luyện”, nhằm ám chỉ những người trẻ không chú tâm học hành, cũng chẳng muốn làm hay nỗ lực luyện tập điều gì; những người trẻ này thường vào khoảng 16 đến 24 tuổi, đôi khi kéo dài đến 35 tuổi hay hơn nữa). Hiện tượng này phát khởi ở Anh, sau đó lan đến Nhật Bản, Trung Hoa, Hàn Quốc, Ý... Theo Istat [Cục thống kê của Ý], những người trẻ thuộc hiện tượng NEET vào khoảng 2 triệu (chiếm 21,2%). Trong các nước OCSE tức các nước thuộc Tổ chức Hợp tác, Phát triển Kinh tế, vào năm 2012, Mê-hi-cô đứng đầu bảng, và tiếp sau đó là Ý, nơi mà vào năm 2016, theo thống kê của OCSE, số người trẻ rơi vào hiện tượng NEET là khoảng một phần ba. Như vậy, từ năm 2005 đến 2015 tăng 10%, một chỉ số vượt trội các quốc gia OCSE khác.

Số lượng ghi danh vào Đại học cũng giảm sút, đặc biệt vào các trường ở Nam Ý: trong 10 năm, giảm 65 ngàn thí sinh ghi danh, 20% học sinh tốt nghiệp không tiếp tục việc học. Đây là một mất mát ảnh hưởng nghiêm trọng đến tiềm năng phát triển của quốc gia, bởi lẽ cho thấy sự mất tin tưởng vào mối liên hệ giữa việc học và khả năng có việc làm. Như đã nói, người trẻ nhận thấy Đại học giống như trong tình trạng “trơ thờ”, chứ không còn xem đó như “bạc

thang tiến thân”. Cả các gia đình cũng không muốn đầu tư cho việc học của con cái, vì họ thấy rằng con cháu hay bạn bè có bằng tốt nghiệp mà may lắm mới được làm công nhân; hoặc do chứng kiến việc mất tiền vô ích vì các “trung tâm giới thiệu việc làm”.

Rời bỏ đại học

Chỉ số giảm sút của các thí sinh vào đại học cho thấy sự thiếu niềm tin tưởng

27

vào hệ thống này. Thật vậy, cả các công ty cũng không tìm nhân sự từ đây, họ không tin rằng, đây là nơi tốt nhất cho việc chuẩn bị những nhân lực tài năng. Thậm chí những người nỗ lực cho việc cải tổ cũng nghi ngờ, không biết những nỗ lực này có mang lại hoa trái tốt lành cho nền đào tạo Đại học không. Các sinh viên quyết định ghi danh cũng không luôn nhắm đến ích lợi của văn bằng đại học khi tìm việc. Thông thường, nhờ sự ủng hộ của bạn bè và sự trợ giúp từ cha mẹ, họ bằng lòng với việc đợi chờ cơ hội của một công việc bất ngờ nào đó. Việc đăng ký vào các khoa ít có cơ hội việc làm xác nhận điều này. Các bậc cha mẹ khó mà thuyết phục con cái hướng đến các ngành có triển vọng hơn. Các thanh thiếu niên thích làm theo sở thích của họ, cũng vì họ có cách lý luận rất thực tế: nếu như không ngành nào có thể bảo đảm một cơ hội tiến thân, và nếu như việc tìm được một chỗ làm tựa như trúng giải khuyến khích, vậy thì tốt hơn là làm điều mình thích và phó mặc cho vận may.

Chúng ta cùng xem xét hai lãnh vực: việc lựa chọn ngành Luật và ý hướng trở thành các Nhà nghiên cứu. Việc thừa luật sư (ở Milano có số luật sư bằng 1/2 số luật sư của nước Pháp) cho thấy là không nên đăng ký vào khoa này (cũng như khoa tâm lý). Dầu vậy, đây vẫn là khoa đầy mơ ước đối với các bạn trẻ và họ tiếp tục đăng ký khoảng 15.000 người mỗi năm. Mỗi người chúng ta chắc đều biết một nam/ nữ luật sư trẻ nào đó đang thực tập. Nếu mọi sự trôi chảy, họ kiếm được khoảng 500 euro mỗi tháng. Họ bằng lòng với số tiền nhỏ nhoi đó để có thể đồ xăng, ăn uống, hút thuốc, và tiếp tục sống dựa vào cha mẹ, những người cho đến cuối đời vẫn phải chịu trận vì sự bùng nổ của con cái!

Xét cho cùng, họ cũng thấy là các đồng nghiệp, những người chịu làm công nhân vệ sinh hay nhân viên photo, chuẩn bị cà-phê trong các văn phòng kiếm nhiều tiền hơn họ. Một bạn trẻ chán nản đã viết trên diễn đàn 'giải khuyến khích.net': "Ở Ý không có việc làm cho 230 ngàn luật sư: lẽ nào chúng ta phải kiện tụng lẫn nhau, mỗi tuần một lần... Một tân luật sư, sau năm năm học, với học phí là 20 ngàn euro và hai năm thực tập không công, có hai con đường: làm nên công danh hay theo đuôi mọi người ... Với nghề luật, lộn độn giữa những âu lo và sống còn, người Mỹ thường gọi là: những kẻ đuổi theo xe cấp cứu, những người chạy sau xe cấp cứu thì đã biết thế nào là nguy hiểm". Lỗi của ai?

Thất thoát chất xám

Phải nói gì về những người thông minh ưu tú rồi bỏ quê hương? Những ai đang là hay từng là giảng viên đại học, như chúng tôi đây, đều quen biết không ít những người trẻ với đầy đủ điều kiện để ở lại tiếp tục nghiên cứu sau khi tốt nghiệp, để tiếp tục với luận án tiến sĩ. Họ là những người có quyền và bốn phần dân thân cho việc nghiên cứu nhưng đã phải bỏ cuộc trước những cánh cửa đóng kín. Chúng ta đều thấy họ làm việc xác đáng và đáp ứng những đòi hỏi công việc ra sao: thật là những tiềm năng bị đánh mất. Những người trẻ này ngưỡng mộ những ai đã tìm được lối thoát, với sự giúp đỡ của cha mẹ, họ đã tìm được việc ở hải ngoại: việc "chảy chất xám" đối với họ là một giải pháp để cứu vớt những người ưu tú. Những người ai có thể thì đều xuất ngoại cả; nếu còn ở lại, thì chỉ là vì vấn đề gia đình nên họ không di cư được mà thôi. Đó là chưa kể đến những nhà

nghiên cứu, những giáo viên phải bỏ nghề vì mệt mỏi với môi trường nặng nề, với các đồng nghiệp làm nô lệ cho cơ chế, với bài vở ngập đầu, nên họ đi từ thành phố này sang thành phố nọ, từ hội nghị này đến hội nghị khác, đến mức trở thành những người thiếu trách nhiệm, thiếu khả năng hơn là những người lỗi lạc.

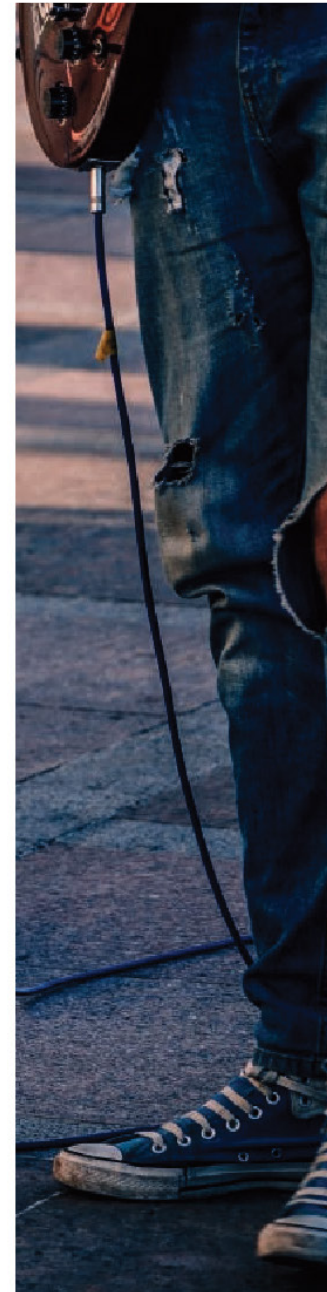
Làm sao trách các bạn trẻ thiếu ngưỡng vọng, trong khi họ thấy rằng bằng tốt nghiệp không bảo đảm cho họ một vị trí xứng đáng cũng như cho phép họ hình thành một gia đình"? Các bạn trẻ của hiện tượng NEET chọn 'trạng thái chờ'. Tại sao lại phải vất vả đầu tư vào việc vất vả học tập để rồi gánh lấy 'nạn nô lệ hậu hiện đại' cho công việc trí tuệ? Làm sao tin được rằng việc đầu tư kinh tế của cha mẹ sẽ sản sinh hoa trái và một chương trình học tốt sẽ mang lại một việc làm tốt? Chẳng phải nên bằng lòng với lời hát "Chào đón tới câu lạc bộ thất nghiệp" mà các nhóm bạn hay nhều ngao với nhau? Nhất

là, làm thế nào dám nghĩ đến việc kết hôn và xây dựng một gia đình?

Những người lớn có lý khi than vãn rằng những người trẻ của hiện tượng NEET chỉ lờng rờng suốt ngày và chề chén suốt đêm. Tuy nhiên, khi đặt mình vào chỗ của những người trẻ này, họ cũng cảm thấy bất lực để nuôi hy vọng, để tránh rơi vào trầm cảm, nghiện ngập và những cảm dỗ khác. Mỗi năm, khi kết thúc các kỳ nghỉ, những ai hăng hái lắm thì tra tay vào việc học, dậy sớm, đi xe công cộng đến trường hay Đại học. Họ lại bắt đầu như năm trước, nhưng có phần thất đảm, thiếu động cơ vì thế giới thông tin cho thấy, phải may lắm mới tìm được một công việc: một mùa thu ngày càng héo hắt, thiếu thống nhất trong đường lối chính trị, tham nhũng đại trà trong các đảng phái, tổ chức, dịch vụ, ngân hàng. Tại sao trả quá ít cho những người trẻ phải chăm sóc cho gia đình, phải làm cha làm mẹ hay phải tính

đến chuyện sinh con cái? Làm sao để có thể khơi lên hy vọng trong những bối cảnh như thế? Rõ ràng rằng, chẳng quốc gia nào có thể phát triển nhờ vào tổng sản lượng quốc gia, vào các sắc lệnh, phán quyết, nếu những công dân của nước ấy không còn tín nhiệm nơi nhà nước nữa. Họ là nguồn lực chính yếu của một quốc gia. Các học giả thật đúng khi đánh giá cao nền "tư bản nhân văn" - một nguồn lực được ca ngợi trên lý thuyết nhưng thực tế lại bị xem nhẹ bởi các tính toán thiệt hơn! Chẳng bao giờ như trong thời đại lịch sử này, khi mà những người trẻ không có được những cơ may để mang lại ý nghĩa cho cuộc sống riêng, cho sự dẫn thân vì những mục tiêu sống của mình.

Người trẻ và tình yêu

Paolo Ondarza

paolo.ondarza@gmail.com

Tình yêu là gì? Phải chăng đó là cái mà chúng ta xem trong các phim truyền hình nhiều tập hay các chương trình biểu diễn trực tiếp? “Tình yêu thì cụ thể và trong sáng”, Đức Thánh Cha Phan-xi-cô đã nói như thế khi gặp gỡ các bạn trẻ ở Torino vào tháng Sáu năm 2016. Ngài mời gọi đi ngược dòng, đừng tin vào những biểu ngữ thiên về xúc cảm, đó là những học thuyết giả dối, chỉ thấy “tủ kiếng thay vì những viên kim cương”.

Khởi đi từ hình ảnh Đức Thánh Cha đã dùng, ta có thể tự hỏi: ngày nay, sao thật khó để một thanh thiếu niên tìm thấy viên kim cương của một đời sống tình cảm viên mãn? Đây là một viên đá quý trong tầm tay, nhưng nét rực rỡ của nó lại thường bị lu mờ bởi sự tầm thường hoá của tình dục, bị suy tàn và nên nhơ nhuốc bởi những nội dung đồi trụy ngày càng lan tràn. Thật khó để giúp một bạn trẻ đón nhận thân thể của mình như đã được tạo dựng, nhận ra tầm quan trọng của việc biết mình, học yêu chính mình cũng như thân thể của mình.

Trước bối cảnh này, một chương trình quốc tế đã được thiết lập: Teen STAR [Sexuality Teaching in the context of Adult Responsibility], nghĩa là “Giáo dục Giới tính cho Tuổi dậy thì trong bối cảnh của Người trưởng thành có trách nhiệm”. Chương trình này do nữ bác sĩ phụ khoa Hanna Klaus phát triển ở Mỹ vào những năm 80 và nay đã lan rộng tới 40 quốc gia với hơn 35.000 người

tham gia hàng năm.

Ở Ý, chương trình được điều phối bởi nữ giáo sư Donatella Mansi. Bà hoạt động cho người trẻ với tất cả lòng nhiệt thành. Điều này được diễn tả qua cả ánh nhìn của bà. Bà nói: “Một vài nghiên cứu đã cho thấy hiệu quả của kế hoạch này: bớt thử nghiệm tình dục ở tuổi nhỏ, cắt đứt các hành vi tính dục nguy hại, giảm bớt tình trạng mang thai. Rõ ràng, những người trẻ bắt đầu hành trình sống mà chưa thực sự nhận biết bản thân, cụ thể qua câu hỏi thiết yếu nhưng chưa được tỏ lộ: Tôi là ai? Tại sao tôi tồn tại? Có vẻ như họ “bị buộc” phải sống một thực tế, mà trong đó tất cả đều là đối tượng của việc phê phán và của những chia sẻ hời hợt. Chúng tôi đáp trả cho những vấn nạn này bằng cách giúp họ nhận ra vẻ đẹp và sự hài hoà khách quan của thân thể người nam cũng như người nữ ở mọi vùng trời góc biển. Để có thể trưởng thành và đạt đến một căn tính cá nhân vững vàng, người thiếu niên phải biết hoà hợp giữa khả năng tính dục vừa chớm nở và nỗi khát mong sâu xa là yêu và được yêu, trong một quá trình nhân cách hoá cụ thể. Đây là thách đố mà một nền giáo dục toàn diện không thể thoái thác”.

Thưa tiến sĩ Mansi, tại sao cần phải học về đời sống tình cảm? Đây không phải là một điều thuộc về bản năng sao?

Trong thời đại kỹ thuật số, chúng ta chứng kiến một sự thay đổi tiệm tiến về các hành vi tính dục được xã hội chấp nhận, đặc biệt là giữa các thế hệ trẻ. Thế giới của người lớn thì có vẻ chưa nhận ra điều này. Các thống kê ở Ý cho thấy, độ tuổi trung bình bắt đầu có quan hệ tình dục nhích lên sớm hơn - khoảng 14 tuổi - cũng như một xu hướng gia tăng trong tình trạng “tình dục quá trớn” ở lứa tuổi dưới vị thành niên. Tuổi vị thành niên, một giai đoạn chuyển tiếp, được đánh dấu bởi những thay đổi thể lý, tâm lý, và xã hội. Ở giai đoạn này, nhóm bạn đồng trang lứa có một vai trò quan trọng, đôi khi hơn cả cha mẹ. Chính trong nội tại của những quan hệ cùng lứa mà các thanh thiếu niên bắt đầu nghĩ đến việc thiết lập các mối tương quan tình cảm đầu tiên, thường là đi kèm với sự tìm kiếm những điều mới mẻ liên quan đến tính dục. Dẫn thân trong tương quan tình cảm với một ai đó và đối chiếu với khả năng tính dục của

bản thân là một trong những nhiệm vụ phát triển của giai đoạn này. Khi đối chiếu với khả năng tính dục của bản thân, các em tuổi vị thành niên có thể đi đến một quyết định với sự lựa chọn chín chắn, đầy ý thức; hoặc một sự lựa chọn bị lấn át và thúc đẩy bởi người bạn kia hay của các bạn đồng lứa khác. Để sự khám phá tính dục là một kinh nghiệm tích cực, cần đạt đến một “sự trưởng thành”. Các thanh thiếu niên cần có khả năng tự chủ những động năng và xúc cảm cũng như những đòi hỏi của đối tượng bên kia, cần biết nhận ra và phản kháng đối với những cám dỗ cũng như những lạm dụng có thể có, cần biết ý thức hậu quả của những hành vi quan hệ và giao cấu của mình. Đối với các trẻ vị thành niên còn non dại, những khả năng này có thể bị thiếu hụt hoặc chưa phát triển đủ, vì thế gia tăng khả thể của những hành vi liều lĩnh, có thể dẫn đến những hậu quả tiêu cực nặng nề: sự tẩm thường hoá hay lạm dụng thân thể, nhiễm trùng tuyến sinh dục, có thai ngoài ý muốn.

■ Ta có thể can thiệp như thế nào?

Các thanh thiếu niên tham gia được đồng hành bởi những người giám hộ qua các bài thực tập, kịch nghệ, thảo luận nhóm. Trong chương trình có cả những cuộc gặp gỡ với cha mẹ, vì họ cần phải chia sẻ các mục tiêu của chương trình và chính họ cũng phải trở thành những nhân vật chính.

■ Vai trò của các bậc cha mẹ quan trọng như thế nào?

Rất quan trọng! Con cái của chúng ta cần được quan tâm và

lắng nghe mà không áp đặt. Con tìm được giáo dục bằng sự tín nhiệm. Ngay từ thời thơ ấu, nếu cha mẹ hiệp nhất, thì đứa trẻ biết rằng chúng có thể nói tất cả; dẫu có những lỗi lầm hay bị rầy la, chúng vẫn luôn nhận được một tình yêu vô điều kiện. Khi đến tuổi dậy thì, không tránh khỏi những mâu thuẫn với cha mẹ, nhưng cha mẹ luôn hiện diện, đợi chờ, nhiều khi cha mẹ phải “chốt cửa” nhưng chúng vẫn biết “mình thuộc về cha mẹ, mình là một phần của cha mẹ”. Cùng với cha mẹ chúng xem xét các cảnh huống, bàn luận về những gì đang xảy ra trên thế giới, quyết định điều phải làm, thảo luận về một bộ phim, xét đoán về một hành vi cũng như đưa ra lý lẽ của niềm hy vọng trước những khó khăn, bệnh tật và cả cái chết. Người ta học yêu khi được yêu. Khi không có một tương quan gia đình vững chắc, các thanh thiếu niên nam nữ sợ phải sống, chúng không muốn lớn lên, chúng tìm kiếm những mẫu hình để đồng hoá mình. Vì thế, nhóm bạn đồng trang lứa trở thành một mũi neo để họ bám víu. Thế là, những hành vi của họ không còn là những lựa chọn cá nhân đầy cân nhắc, nhưng chỉ là những luật lệ phải theo để được công nhận, đánh giá. Biểu hiện của vấn nạn ngấm ngấm này là những bệnh lý về tương quan như chán ăn, nghiện ngập, hăm dọa trên mạng, đắm mình trong đời sống nhục dục...

■ *Chương trình này hoạt động tại Châu Âu, Châu Mỹ La-tinh, Châu Phi là những bối cảnh rất khác nhau. Các cách để có giống nhau không?*

Cách đây 20 năm, quá trình nhận thức mang tính diễn dịch, đặt nền trên những nguyên lý được chấp nhận cách đại đồng, nghĩa là mang tính khách quan. Trong thời đại phát triển, nhận thức được hình thành thông qua tương quan, nhờ đó mà xác định giá trị con người cũng như các sự thể; đồng thời tiến hành quá trình cá vị hoá, quá trình nhận biết bản thân qua tương quan với những người khác. Trong thời đại kỹ thuật số, khuôn mẫu của quá trình nhận thức hoàn toàn thay đổi: các thể hệ mới nhận thức theo phương thức quy nạp và tiến trình nhận thức lệ thuộc vào kinh nghiệm chủ quan của mỗi người; có thể bỏ qua giai đoạn tương quan và sự thông tri được thực hiện ở

một nơi “không có thực” [địa điểm ảo], nơi mà khía cạnh thể lý không hiện diện, xa cách đối với những phương thức tiếp cận của mối tương quan đối với thực tế. Dẫu vậy, thể lý tiếp tục có hàng loạt những đòi hỏi của nó, gợi lên những xung năng vô cùng mạnh mẽ. Về mặt hiểu biết, các thanh thiếu niên của chúng ta được khai mở và cập nhật, nhưng về khía cạnh tương quan và cảm tính, tôi thấy họ ngày càng mất định hướng và nên nạn nhân cho những kích động và xúc cảm. Chúng tôi đã chia sẻ những suy tư này với những vị có trách nhiệm của mỗi quốc gia trong Hội nghị Quốc tế được tổ chức hai năm một lần ở các địa điểm khác nhau: lần tới chúng tôi sẽ họp tại Santiago nước Chi-lê.

■ *Đâu là vai trò của những người giám hộ?*

Vai trò của người giám hộ trong chương trình Teen START là một yếu tố không thể thiếu. Người giám hộ có nhiệm vụ đồng hành với các thanh thiếu niên trong việc khám phá thân thể của chúng theo nhịp độ sinh lý riêng của mỗi người. Ngỡ hẫu, những người trẻ này có thể sống cách tự do và trách nhiệm

một kinh nghiệm chín chắn về tính dục. Đối với những người trẻ, sự hiểu biết về sức năng động sinh lý của cơ thể riêng là rất quan trọng: họ học khám phá nét đẹp của sự hỗ tương trong tình yêu, và thấu hiểu rằng người kia là đối tượng của cuộc gặp gỡ, tôi trao hiến chính mình cho người ấy và từ người ấy tôi đón nhận tình yêu, một tình yêu giúp tôi thành toàn nhân cách của tôi. Họ học cảm nhận sự hài hoà của cơ thể với những quy luật, giới hạn, phạm vi đã được thiết lập trong hữu thể của bản thân từ khi được thụ thai. Xem xét kỹ lưỡng sự khác biệt hoàn toàn giữa nam và nữ, từ việc hình thành não bộ cho đến các hành vi, họ khám phá sự hiện diện của một tiềm năng sản sinh chất chứa trong cấu trúc con người và họ nhận ra trật tự cũng như nét đẹp của một sự cân bằng sinh lý hoàn hảo.

Người trẻ và nền kinh tế

Alessandra Smerilli, FMA
alessandra.smerilli@gmail.com

34

Các mô hình kinh tế hướng dẫn sự phát triển và thương mại của chúng ta đang dần trở nên không còn khả thi. Chúng ta biết được điều này khi nhìn thấy cuộc khủng hoảng tài chính cứ lặp đi lặp lại và khi nhìn vào môi trường cũng như sự gia tăng bất bình đẳng trên toàn thế giới. Thử nhìn vào con số, năm 2016, 8 người giàu nhất trên thế giới sở hữu khối tài sản bằng với tài sản của 3.5 tỷ người, chiếm 1/2 dân số nghèo nhất trên thế giới. Năm trước đó con số này là 16 tỷ người.

Những người trẻ không chấp nhận điều này, họ muốn được lắng nghe. Với sự nhiệt tình, và nhờ vào khả năng kết nối, họ đã hình thành một mạng lưới toàn cầu và bắt đầu phê phán những mô hình kinh tế và những cách thức mà nền kinh tế được giảng dạy. Có thể đưa ra một ví dụ, vào tháng 01/2015 một nhóm sinh viên kinh tế đã đưa ra trước mặt tiền của khách sạn Sheraton – Boston nơi tiếp đón các đại biểu đến tham dự đại hội hàng năm của Hiệp Hội Kinh Tế Mỹ với một băng rôn châm biếm: “Phải chăng tăng trưởng kinh tế sẽ giết chết hành tinh này?”

Ngay cả trong việc chống lại những bóc lột lao động, trước tiên là những cuộc nổi loạn và bắt đầu các cuộc đình công: chúng tôi nghĩ tới những công nhân của Amazon, của Ryanair, trong thời gian gần đây họ đã đứng lên để chống lại một công việc được coi là không xứng đáng. Ngày nay, tính bền vững đang trở thành từ khóa của nền kinh tế và của một cuộc sống mà giới trẻ mong muốn

Kinh tế và sự giới hạn

Thật không may, các học thuyết kinh tế đã luôn phải đối diện với sự phát triển bền vững và điều này có nhiều lý do khác nhau. Lý do đầu tiên là thiếu những danh mục giới hạn. Ví dụ như khi các đường cong trung lập được xây dựng trong nền kinh tế vì mô cho phép lựa chọn giữa các hàng hóa khác nhau. Một trong những nguyên tắc căn bản, được xem như tiên đề hay còn gọi là nguyên tắc không thỏa mãn. Nguyên tắc này mô tả, giữa những thứ khác nhau có cùng giá trị, người tiêu dùng sẽ luôn chọn lựa để có một giỏ hàng

hóa với số lượng nhiều hơn. Có nhiều thì luôn tốt hơn, đó là điều mà các học thuyết kinh tế đã đưa ra. Hiển nhiên là đôi giấy thứ một trăm sẽ thêm vào nhiều tiện ích hơn là đôi thứ hai, và đây là nguyên tắc tiện ích bổ sung phát triển với một tốc độ giảm dần và một đôi nữa thì luôn tốt hơn. Nói cách khác, tiện ích bổ sung phát sinh từ sự tiêu thụ tài sản, không bao giờ mang tính tiêu cực. Nguyên tắc không thỏa mãn luôn đi kèm với một tiến trình tối đa hóa tiện ích: mục đích của người tiêu dùng là muốn tối đa hóa tiện ích còn mục đích của nhà sản xuất là tối đa hóa lợi nhuận và tối thiểu hóa chi phí. Logic này làm cho chúng ta hiểu được những khó khăn khi nói về những giới hạn trong các thuật ngữ kinh tế, trừ khi giới hạn này không trở thành một phần của những ràng buộc, nhưng có một hạn chế là không bao giờ có thể trở thành mục tiêu mà chúng ta có thể đạt tới

Lý do thứ hai là chúng ta chứng kiến sự biến mất của yếu tố đất đai trong các yếu tố sản xuất. Trong những mô hình kinh tế đầu tiên, các yếu tố sản xuất gồm có: đất đai, nguồn vốn và sức lao động. Theo thời gian chỉ còn sức lao động và nguồn vốn còn đất đai thì đã biến mất.

Có một đóng góp thú vị cho hội nghị liên quan đến mối quan hệ giữa kinh tế và sự giới hạn đến từ Ấn Độ và Gandhi. Đóng góp này được hình thành do những phản hồi trên một số nguyên tắc kinh tế. Quy tắc chung của ông là: Ít thì tốt hơn nhiều. Bởi vì, đôi khi có ít lại là thông minh hơn và làm rộng thì tốt hơn là lấp đầy, sử dụng điều thiết yếu mà không để dư thừa. Tại sao tôi lại phải có 5 nếu tôi chỉ cần 4? Theo chủ nghĩa nhân văn của Gandhi, đó là không phải dấu hiệu của sự dồi dào, nhưng là sự lãng phí và vì thế nó là vô lý. Quy luật kinh tế đầu tiên của ông chắc chắn lôi cuốn chúng ta. Tuy nhiên, nó hoàn toàn đi ngược lại với quy luật được đặt nền trên chủ nghĩa tư bản phương Tây và các học thuyết kinh tế của nó.

Nền kinh tế và sự đổi mới

Ngày nay những phê bình chỉ trích của các mô hình phát triển hiện thời đang dần trở thành những đề xuất đổi mới và những tầm nhìn mới trên hệ thống kinh tế. Giống như Kate Raworth, trong cuốn sách “Vòng xoay kinh tế” (The Donut Economics), mô tả những mục tiêu dài hạn của nhân loại với hình ảnh của một vòng xoay trong đó có hai vòng tròn đồng tâm. Bên trong vòng tròn phía trong (lỗ hổng) là những thiếu thốn của nhân loại (nạn mù chữ, đói kém, v.v.); Ngoài vòng tròn, đại diện cho một mái nhà sinh thái có: suy

thoái môi trường, biến đổi khí hậu, mất đa dạng sinh học, v.v.

Phân giữa hai vòng tròn: là một không gian trong đó chúng ta có thể đáp ứng nhu cầu của mọi người với những giới hạn của hành tinh. Sau đó, tác giả mô tả những mục tiêu kinh tế mà chúng ta cần thiết phải đặt mình vào trong những giới hạn của vòng xoay này.

Trong một đoạn, tác giả đã dừng lại trên nguyên tắc của việc không thỏa mãn và sự tăng trưởng: “Có một không gian so sánh như ‘tốt là đứng đầu’ và ‘tốt là ở những gì ở bên ngoài’ được đâm rễ sâu trong văn hóa phương Tây, như là khuôn mẫu cho cách suy nghĩ và nói năng của chúng ta” (t.61). Và tác giả kết luận rằng cần có sự thay đổi sâu xa trong cách so sánh của chúng ta: từ ‘tốt có nghĩa là hàng đầu’ để hướng tới tới ‘tốt nghĩa là quân bình’.

Sự thúc đẩy hướng đến một nền kinh tế hòa giải đối với hành tinh, với con người, với các mối tương quan, phải đối diện với cuộc cách mạng công nghiệp thứ tư: Một tiến trình nhanh chóng và vô tâm hướng tới kỹ thuật số và robot hóa công việc. Trong một nghiên cứu của OECD, người ta tuyên bố rằng trong mười năm tới sẽ có 9% công việc hiện tại sẽ không còn, bởi vì chúng sẽ được thay thế bằng robot, và 35% sẽ trải qua một sự biến đổi.

Tự động hóa robot

Các vấn nạn được đặt ra bởi quá trình robot hóa và sự phát triển của ‘Trí tuệ nhân tạo’ chất vấn chúng ta về thành phần và chất lượng làm việc của con người so với những máy móc: lịch sử đã chứng thực rằng không phải năng lượng hay tốc độ và giờ đây là khả năng nhận thức và thích ứng với tình huống là những đặc điểm riêng của con người. Các robot đã có thể thực hiện những chẩn đoán tâm lý và viết những bài thơ, nó hiện diện không cần người điều khiển kiểu những chiếc xe không người lái. Những biến đổi này mở ra nhiều nhân quan rất thú vị: nhiều công việc nhàm chán và lặp đi lặp lại có thể được thực hiện bằng máy móc, việc sản xuất sẽ không còn mang tính hàng loạt nhưng với sự phát triển của máy in ba chiều, gần như sẽ được cá nhân hóa. Cuộc cách mạng thì mang tính thời đại: Cần phải học cách tương tác với các loại máy móc và khái niệm về chính công việc sẽ thay đổi, giống như nó đã thay đổi trong suốt lịch sử. Một thế kỷ trước, 60% công nhân ở Hoa Kỳ làm việc tại các nhà máy hoặc ở nông trại, trong khi ngày nay số phần trăm này

35

giảm xuống còn 20%, và kể từ đó thị trường Mỹ đã tạo ra hơn 100 triệu việc làm. Vì vậy, trong những năm tới, chúng ta sẽ thấy tính chuyên nghiệp mới và sẽ gia tăng nhu cầu của công việc với nội dung sáng tạo cao. Một khía cạnh tích cực khác của việc robot hóa là những robot và các quy trình tự động có liên quan sẽ thay thế các cơ sở sản xuất gây ô nhiễm và lỗi thời, và điều này nó sẽ mang lại lợi ích cho môi trường và cho tính bền vững.

Trong bối cảnh mà tầm quan trọng của kỹ năng mềm (soft skills) và kỹ năng tương tác (Transversal skills) ngày càng được chú ý và chuẩn bị nhiều hơn để thành công trong đời sống và trong công việc. Thật vậy, nhiều nghiên cứu đã chỉ ra rằng những khó khăn lớn nhất mà những người trẻ gặp phải khi bước vào thế giới của công việc, không liên quan đến sự thiếu hụt về tri thức hoặc kỹ thuật, nhưng là ở trong một bối cảnh công việc phù hợp, biết phân tích và giải quyết vấn đề, biết cách giao tiếp với sự quyết đoán, biết quản lý cảm xúc. Đó là những vấn đề liên quan đến kỹ năng mềm.

Các kỹ năng tương tác không phải là những khả năng tự nhiên, nhưng giống hệt tất cả các năng lực khác, chúng cần được học tập và thăng tiến theo thời gian khi mà những biến chuyển của công việc thúc ép chúng ta phải năng động, chấp nhận những thách thức của hoàn cảnh, để thực hiện các quy luật của chúng, tự giải thoát khỏi những ràng buộc của nhóm để thăng tiến bản thân trong việc khám phá ra những tiềm năng mới.

Giáo dục ngoài trường lớp cũng như những cơ hội giáo dục không chính thức là nền tảng cho sự phát triển các kỹ năng mềm, điều mà ngày nay được nhìn nhận có tầm quan trọng đối với sự triển nở của con

người, để tăng cường những tài năng và để hiện thực hóa nó trong môi trường làm việc. Vào thời điểm mà nhiều người đang bị chắt vắn làm thế nào để giúp những người trẻ phát triển những kỹ năng tương tác. Có một điều quan trọng cần lưu ý là trong đoàn sủng của chúng ta có một truyền thống rất mạnh về các hoạt động có thể đóng góp để gia tăng các kỹ năng mềm: chúng đi từ Khánh lễ viện tới các hoạt động như sinh động, phục vụ, tăng trưởng nhóm, v.v. Tất nhiên, đã trải nghiệm không có nghĩa là đạt được các kỹ năng. Chúng ta cần có người giúp các bạn trẻ đọc lại những kinh nghiệm, hiểu những gì đã giúp họ lớn lên, những kỹ năng và năng lực có thể phát triển được khởi đi từ đó.

Di sản này cần được sử dụng tốt, được nhìn nhận và đánh giá, và tôi cũng phải thừa nhận rằng, chúng là một phần không thể thiếu của việc đào tạo, sẽ tạo nên sự khác biệt, giúp phát huy và làm phát triển con người một cách chắc chắn trong xã hội ngày càng lỏng lẻo này.

Bước đường hướng về Thượng hội đồng

Elena Rocch

info@spgmodena.it

Tôi hồi tưởng về nẻo đường mục vụ giới trẻ của Giáo phận Modena-Nonantola, tôi biết ơn Đức Thánh Cha Phanxico đã triệu tập Thượng Hội Đồng (THĐ) này, mang lại cho giới trẻ khoảng thời gian phong phú để tái khám phá, để trải nghiệm tình yêu và sự chăm sóc mẫu tử của Giáo Hội: “Các bạn trẻ thương mến, Cha muốn các con là trung tâm chú ý bởi vì các con ở trong tim Cha. Chúa Giêsu cũng quay sang và mời gọi các con đến gần Ngài. Các con gặp thấy ánh nhìn này chưa? Các con có nghe tiếng Ngài không? Có cảm thấy được thúc đẩy để lên đường không?”

Giữa mùa hè đã có một tuần dành cho giới trẻ từ 16 đến 30 tuổi ở khắp nơi trong Giáo phận, để khai mạc bước đường hướng về THĐ trên nền ngọn núi Dolomites tuyệt đẹp, đáp lời mời gọi đầy quyến rũ vẫn còn vang vọng trong tim, mở ra những chân trời mới về ý nghĩa và hy vọng: “Hãy đến và xem” (Ga.1,39)

Leo núi

Được Đức Giám mục Erio Castellucci hướng dẫn, chúng tôi khởi hành leo núi, mang giày ủng, khoác trên vai ba lô của người hành hương với các yếu tố cần thiết: bản đồ Kinh Thánh và la bàn của Tài liệu chuẩn bị để đồng hành với giới trẻ leo lên những nẻo đường của đức tin và phân định ơn gọi, định hướng những bước đường và khao khát đạt đến đích.

Từ rạng đông đến chiều tà, chúng tôi được ánh sáng Phụng vụ soi chiếu, đắm mình trong tạo vật để chiêm ngắm vẻ đẹp kỳ diệu của nó; và khi đêm về, chúng tôi chăm chú nhìn bầu trời đầy sao, thấp lại những ước mơ. Việc bẻ Bánh hằng sống, uống lấy nguồn nước vô tận của Lời Chúa, hít thở bầu khí trong lành của tình huynh đệ mới đã nuôi dưỡng và tiếp sức mạnh cho chúng tôi trên hành trình. Buổi tối, không thể thiếu sự nghỉ ngơi, ăn uống lại sức sau những nhọc mệt leo trèo, lắng nghe lời quý giá và khôn ngoan của người hướng dẫn. Các bài giáo lý của Đức Giám mục Erio vạch ra những chặng đường nền tảng để “tìm ra và phát minh” ơn gọi của mình trong bước đường của Giáo Hội, được Tin Mừng và những người hướng dẫn đồng hành: “Ơn gọi là tìm ra hay là một phát minh? Tôi tin là cả hai: là tìm ra bởi vì Thiên Chúa đi bước trước, tôi không phải là người gọi ra cho mình bước đường nào tốt hơn, Ngài đã ở đó và có giấc mơ trên tôi; Là phát minh vì nó cho phép

Chúng tôi

Giada 19 tuổi, đến từ một giáo xứ nhỏ ngoại ô, là sinh viên đại học kỹ thuật, cô tiết lộ: “Một cuộc phiêu lưu luôn bắt đầu với kỳ vọng, mơ ước và khi kết thúc thường để lại cho bạn những điều gì đó. Tôi đã bắt đầu suy tư trên sự cần thiết của chủ đề đồng hành, tôi cũng quyết tâm sống kinh nghiệm này trong tình huynh đệ và niềm vui mà duy mình Chúa mới có thể ban cho. Tôi trở về nhà với hành trang lớn hơn, không thể không biết ơn về điều này. Chúng ta đã có cơ hội để hiểu ơn gọi là ‘tìm ra và phát minh’, bởi vì giấc mơ của Thiên Chúa trên chúng ta thì chưa đủ, luôn cần đến sự cộng tác của chúng ta. Chúng ta đã học được rằng niềm vui không chống lại nghịch cảnh. Vâng, niềm vui thật sự thì giống như rễ cây. Nếu nó bắt nguồn từ Chúa, nó sẽ sống sót giữa bão giông hay bất kỳ thời tiết nào. Chúng ta hiểu rằng mình không phải làm ra điều gì mới mẻ, nhưng làm những điều mới với sự trợ giúp liên tục từ chính Lời Chúa, vì thế chúng ta cần mở lòng để được Lời nuôi dưỡng mỗi ngày. Chúng ta khám phá và tái khám phá sự đẹp đẽ trong hiệp thông đơn sơ, trong ca ngợi, đàn hát và cảm tạ Thiên Chúa vì tình yêu và sự viên mãn Ngài vẫn ban cho chúng ta hằng ngày”.

Chúng tôi

Giovanni, 24 tuổi, sinh viên và nhà giáo dục trong giáo xứ, anh kể: “Những ngày qua là dịp quý giá để bắt đầu suy tư trên THĐ về giới trẻ. Đức Giám mục Erio đã giúp chúng tôi làm ấm lại con tim (và cả đôi chân) cho cuộc hành trình hướng tới giai đoạn quan trọng đang chờ tất cả giới trẻ chúng ta. Chúng ta hiểu rằng điểm khởi hành của mỗi ơn gọi là nhận biết Chúa mãi luôn ‘kết nối’ với chúng ta, vì tình yêu của Ngài không bao giờ bị ngắt kết nối. Ngài đã nghĩ về chúng ta từ muôn thuở, Ngài gọi chính tên chúng ta vì Ngài đã dành cho chúng ta những điều lớn lao. Giống như chúng ta đã hát trong những ngày này rằng ‘có một Thiên Chúa của những điều không thể’, đang chờ tiếng ‘vâng’ tự do và quảng đại của chúng ta, để cùng Ngài theo đuổi tương lai. Trở về nhà, tôi nhận ra Thiên Chúa thật sự ‘gọi’ chúng ta đến kinh nghiệm này để nhắc nhở cho chúng ta là Ngài đã thực hiện một điều kỳ diệu, Ngài giấu kho báu trong tim mỗi người, một giấc mơ trên chúng ta, để chúng ta tiếp tục khám phá và cùng Ngài viết nên những kiệt tác trên

tôi đặt mình trong sự tiếp xúc với Lời Chúa, với đời sống Giáo Hội và sự đồng hành thiêng liêng”. Những chú ý này là nền tảng cho sự phân định ơn gọi đúng đắn, vì chúng huấn luyện sự tự do tìm kiếm, đón nhận và nhận biết các tình huống, con người, thái độ và mơ ước cao đẹp được gieo vãi dọc đường. Các đỉnh sắt và búa rìu không thể thiếu để biến những chướng ngại và nguy hiểm bất ngờ thành cơ hội để tăng trưởng cách chắc chắn. Những lời này là động cơ sâu xa để bắt đầu đạt đến sự tin nhiệm trên bước đường kiên trì hướng đến mục đích: “Tất cả ơn gọi được mời gọi trong tình yêu duy nhất: Tình yêu lớn nhất chính là ơn gọi của bạn”.

Lời mời gọi

Từ núi trở về, không gì đẹp hơn là hồi tưởng lại và thốt lên: “Chẳng phải lòng chúng ta đã bùng cháy lên sao?” (Lc 24,32). Biểu tượng các môn đệ trên đường Emmau được chọn cho lộ trình Mục vụ giới trẻ của năm mới, miêu tả những đặc điểm và phong cách giáo dục của Chúa Giêsu. Đáng đã kêu gọi chúng ta đặt mình trên bước đường tin nhiệm đón nhận hồng ân và mầu nhiệm nơi mỗi người trẻ, không trừ một ai: “Nhà giáo dục là người cùng đi trên hành trình, biết trân quý vẻ đẹp, biết dõi nhìn cả những điều bé nhỏ dọc đường. Anh ta biết mục đích là gì, giúp người trẻ dần tìm ra và giành được nó chứ không đốt đi. Anh ta sẽ không mắc sai lầm khi ngồi chỉ tay từ trên cao để người trẻ khỏi trệch đường; không; nhà giáo dục là bước đi bên cạnh giới trẻ, khuyến khích và giúp họ đọc được ý nghĩa của hành trình, biết đề cao giá trị của lao nhọc. Giới trẻ cần hiểu rằng nhà giáo dục của họ không phải là siêu anh hùng, nhưng là những con người biết tin vào mục đích, vào Tin Mừng và cố gắng đạt được nó dẫu đầy lao nhọc”.

Đây là việc phục vụ đầu tiên được Giáo phận quan tâm, chăm lo bước đường đào luyện các nhà giáo dục, để trong sự chia sẻ ý nghĩa và kinh nghiệm, họ có thể tái khám phá sự đẹp đẽ của lời mời gọi trở thành nhà giáo dục và loan báo Tin Mừng trong nhóm, tăng trưởng trong nghệ thuật sư phạm và thiêng liêng của việc đồng hành.

Bước đường hướng về THĐ mời gọi chúng ta ra đi để gặp gỡ các giáo xứ và thực tại giới trẻ hiện diện trong khu vực, với ước mong xây những cây cầu, dệt các mối tương quan, hòa vào mạng lưới và đánh giá những tặng ân, sự phong phú và thực hành mục vụ hiệu quả. Chăm sóc các mối tương quan và lắng nghe người trẻ vẫn là nhịp tim của sự phục vụ, dẫn chúng ta trên bước đường theo phong cách của THĐ, biết dễ dạy với Thần Khí. Chính Ngài kêu mời chúng ta làm những điều mới mẻ trong lộ trình mục vụ giới trẻ với sự can đảm và sáng tạo.

Hãy nhìn thật sâu vào đôi mắt của người trẻ

Anna Rita Cristaino

annarita.cristaino@gmail.com

Chúng ta thường xuyên sống và chia sẻ với những người trẻ đời sống của chúng ta, những khao khát tốt lành của chúng ta. Nhưng cũng thường xuyên chúng ta gặp khó khăn khi loan báo mình niềm về Tin mừng. Khi chúng ta nói với người trẻ về hòa bình, tình liên đới hay về tình yêu ngay lập tức chúng ta có cùng tần số với người trẻ. Đó là những giá trị dễ dàng chia sẻ và để lại những khoảng lặng tác động đến đời sống người trẻ. Nhưng khi chúng ta phải công khai loan báo về Chúa Giêsu thì nhiều chị em trong chúng ta lại cảm thấy do dự: “về đề tài này có lẽ chúng ta hẹn lần khác nhé!”

Làm thế nào để nói với giới trẻ rằng hãy để cho Chúa Giêsu tìm gặp chúng ta? Mối tương quan của chúng ta với Thiên Chúa có thể được chuyển thành mối tương quan với những người trẻ dựa trên sự thật và những gì rất thâm sâu.

Chúng ta nói về Thiên Chúa bằng cách chúng ta hành động, bằng cách chúng ta hiểu cuộc sống và sống đời sống thường ngày. Chúng ta nói với chúng về Chúa Giêsu khi chúng ta làm cho những điều bình thường trở nên phi thường.

Nếu tất cả mọi người đều chạy... chúng ta có thể là chốn nghỉ ngơi. Nếu tất cả mọi người đều nói, chúng ta có thể là một khoảng không của sự thinh lặng. Tôi thường lắng nghe các thanh thiếu niên và những người trẻ mơ ước về một sự “lấp đầy”. Nỗi sợ hãi lớn nhất của họ là cảm giác trống rỗng và buồn chán. Vì thế, thái độ của họ khi đứng trước những cảm giác và cảm xúc này là thường xuyên tìm kiếm các đồ vật và những kinh nghiệm để lấp đầy khoảng trống ấy... Họ cứ chạy và không bao giờ chịu dừng lại... vì sợ và vì họ có cảm giác là mình không hiện hữu.

Hãy lắng nghe qua những ánh nhìn

Những người trẻ tìm kiếm ánh nhìn của chúng ta. Cảm giác được nhìn nhận cho phép họ tồn tại. Người ta chỉ sống nếu điều đó có ý nghĩa đối với người khác. Một ánh nhìn không làm cho họ cảm thấy bị loại trừ nhưng được đón nhận.

Một ánh nhìn biết lắng nghe.

Bắt gặp ánh nhìn của họ và khi chúng

ta dừng lại trên ánh nhìn ấy chúng ta sẽ tìm thấy chìa khóa để mở cánh cửa tâm hồn và nội tâm của họ. Đôi mắt của họ nói với chúng ta về sự trong sáng, về niềm vui, nỗi buồn, về niềm tin, sự thù ghét, về những gì nghiêm trọng, về sự triu mến, niềm hi vọng và sự hứng khởi.

Ánh nhìn của họ còn nói lên nhiều điều hơn cả ngôn từ về một tình yêu muốn được chia sẻ, về nhu cầu cần tin nhiệm nơi một ai đó, về nỗi sợ đi đến tận cùng bản thân mình, sợ đối diện với sự thật.... sợ yêu thương.

Giữa những khả năng và cơ may, họ cảm thấy mất định hướng.... Họ sợ liều lĩnh. Tuổi trẻ là thời gian của liều lĩnh, của sự can đảm dám làm, trong tiềm thức của người trẻ không bao giờ quan tâm đến những gì nguy hiểm. Nếu những người trẻ của chúng ta đánh mất sự liều lĩnh dần dà họ cũng sẽ đánh mất tuổi trẻ của mình

Nơi một số người trẻ, ánh nhìn của họ như muốn nói với chúng ta rằng họ không cần đến Thiên Chúa cũng như không cần đến bất cứ một người lớn nào. Họ muốn chúng ta biết rằng chỉ cần một nhóm bạn, một người nam hay người nữ khiến cho họ cảm thấy mình là duy nhất trên đời thì cũng đủ để họ cảm thấy được yêu và đối với họ như thế là quá đủ. Họ muốn làm cho chúng ta tin rằng sự hòa điệu giữa nhóm bạn, những trải nghiệm từ một kinh nghiệm này sang một kinh nghiệm khác thì luôn phần khởi và vui tươi. Họ muốn chúng ta tin rằng với những thứ họ mua được, việc chú ý đến về bên ngoài của họ đã là biết chăm sóc bản thân.

Họ muốn chứng tỏ rằng sự hung hăng, tính cách mạnh mẽ, “không bao giờ để mình bị đè bẹp bởi bất cứ ai” là sức mạnh của họ. Họ muốn chúng ta hiểu không cần đến niềm hi vọng bởi vì họ chỉ tin vào những gì có thể làm được và thấy được.

Họ muốn chúng ta tin rằng chỉ cần chú ý đến vỏ bọc bên ngoài là đủ để yên ổn vô tư.

Tuy nhiên, tận bên trong những người trẻ vẫn ước muốn tìm kiếm một tình yêu chân thật, tìm kiếm những cuộc gặp gỡ và đối thoại thâm sâu, tìm kiếm sự đón nhận chúng như chúng là. Đôi mắt của chúng vẫn luôn tìm một ai đó sẵn sàng nói với chúng: “Tôi ở đây, bạn có thể tin cậy nơi tôi, tôi tin bạn” Chúng không dám mơ vì sợ hãi một sự đánh thức thô bạo. Chúng chọn con đường dễ dàng vì sợ vấp ngã. Chúng thỏa hiệp với những bóng tối bên trong chúng hoặc đơn giản tin rằng những bóng tối ấy không tồn tại

Marco, Federica, Paola, Andrea, Simone, Riccardo, Giulia, Elisabetta.... rất nhiều tên gọi, nhiều khuôn mặt, nhiều đôi mắt đang nhìn vào đôi mắt của chúng ta.

Chúng ta đã có những ánh nhìn nào? Trong sâu thẳm nội tâm của chúng ta có điều gì là quý giá để có thể thông truyền và chia sẻ ngang qua ánh nhìn trong suốt của chúng ta.Như lời của một bài hát mà Don Bosco đã hát: “ và khi nhìn vào tôi, đôi mắt của tôi trong ánh mắt của bạn, tôi đã hiểu về niềm tin của bạn...”

Một ánh nhìn hiệu quả có thể gọi mời người trẻ đến với cuộc sống và sống dồi dào.

Mạng lưới của lời nói

Maria Antonia Chinello, FMA

mac@cgfma.org

Giáo Hội đã dành ra một năm để lắng nghe tiếng nói, đức tin, những hoài nghi và cả những lời phê bình của các bạn trẻ. Lời mời gọi vẫn luôn cấp bách. Bắt đầu với Đức Thánh Cha Phanxicô, từ ngày 9 – 24 tháng 03 năm 2018, ĐTC kêu gọi những người trẻ gặp gỡ nhau và kiến tạo những không gian nơi họ có thể diễn tả những mong chờ và ước muốn, những bất trắc và mối bận tâm trước các sự kiện phức tạp của thế giới. Đây là một cơ hội làm phong phú cho giai đoạn nghiên cứu, để bắt đầu với việc xuất bản tài liệu chuẩn bị tiên THĐ và bảng khảo sát có liên quan.

Trong phần này dành riêng cho “truyền đạt” và “thông tri”, chúng tôi đặt mình “lắng nghe” những ngôn ngữ mà giới trẻ tường thuật lại và cách thức họ diễn tả.

Lời như một sự mời gọi, đòi hỏi một sự khích lệ và một sự tập trung hướng tới người khác: “Một cách thức trong đó chúng tôi nhận ra mình là con người, để cập đến khả năng giải quyết cho người khác và nhận từ họ những ngôn từ của riêng họ. Đây là một nghịch lý. Trong sự cần thiết chúng ta phải xây dựng cá tính và nhân cách của chúng ta ngang qua trò chơi trao đổi ngôn từ. Như thế, lời nói là một trung gian căn bản giữa tôi và tôi, giữa tôi và thế giới, giữa thế giới và tôi. Đây là mục đích của lời nói. Ý nghĩa của bất kì lời nói nào cũng phải đưa đến với con người”. Do đó, lời nói và sự lắng nghe có tương tác với nhau: sự hiện diện của người khác mở ra cho không gian của sự tương tác. Sự truyền thông được liên kết do việc trả lời các câu hỏi, khiến cho việc lắng nghe không theo chiều hướng thụ động, nhưng là để cho mình được lớn lên; bị xáo trộn bởi những câu hỏi: ai hỏi, ai chất vấn sẽ cung cấp cho ta cơ hội để trả lời, bắt đầu một cuộc đối thoại đặt mình trong một trạng thái có cảm xúc.

Giới trẻ ngày nay lớn lên cùng với Internet, luôn giữ liên lạc với những người khác. Họ nhìn và nghe điều họ muốn, vào thời điểm mà họ muốn. Họ kể lại ngang qua các kênh video của Youtube những câu chuyện và những hình ảnh trên Instagram, những bài viết và những đường link trên Facebook, những tin nhắn trên Snapchat và những cuộc nói chuyện trên WhatsApp. Họ viết và quảng bá những câu chuyện và tiểu thuyết của họ trên Wattpad. Đối với họ, phương tiện truyền thông được dùng để cập nhật những gì đang xảy ra trên thế giới và là môi trường để họ có thể kể và nói về chính mình. Nhưng điều đó xảy ra như thế nào?

Hãy lắng nghe câu chuyện của họ: một nhà văn, một người dùng Youtube, và một blogger. Ba hình thức của sự diễn tả và của sự truyền thông nơi người trẻ. Những câu chuyện của họ thể hiện sự quyết tâm, niềm đam mê, tính chuyên nghiệp và cả sự giải trí.

AAA những từ cần dùng

Bianca 16 tuổi, đang theo học năm thứ 3 ở trường

trung học. Em thích học (em muốn trở thành nhà tâm lý), viết văn và hội họa. Niềm đam mê cuối đã giúp em giao tiếp với những người bạn của mình. Em bắt đầu mô tả cuộc sống trong lớp em thành một cuốn truyện tranh. “Viết và vẽ, chia sẻ với những người khác, tôi thấy rằng tôi thích thú với điều đó. Nó làm cho tôi tự tin vào bản thân mình và tôi đã có thể kết bạn với họ điều mà trước đây chưa từng xảy ra”. Bianca đã viết hai truyện ngắn kể về những giờ học và tình bạn giữa các bạn nam và nữ: “Điều quan trọng là phải ứng phó cách nhẹ nhàng với các tình huống và tìm cách sử dụng một chút hài hước”. Em thấy mình lớn lên cùng với những từ ngữ, với sự hài hước trong khi cố gắng giải quyết các chủ đề, các nhân vật và những câu chuyện mà em viết. Chúng là những liều thuốc cho cuộc sống: làm thế nào để cho sự nhút nhát không bao giờ chiếm được ưu thế, nhưng là

Trong ký sự của một lớp học không thể phục hồi và đối với chúng tôi hai người đó đã là những thầy dạy (Người chiến thắng giải thưởng Bancarella 2017) của Bianca Chiabrando, Mondadori.

tìm hiểu để tham gia và cố gắng làm bất cứ điều gì, luôn luôn với sự hài hước và vui vẻ. Hãy luôn là chính mình và theo đuổi niềm đam mê của bạn.

Lea cũng nói về niềm đam mê của cô. Là một người sử dụng kênh Youtube khi còn rất trẻ. Trong kênh kỹ thuật số này, cô đã kể lại một quãng thời gian ở độ tuổi vị thành niên của mình. “Đối với tôi không có vấn đề gì khi nghĩ rằng bạn ở trước một màn hình và không nói với bất cứ ai. Trên thực tế thì có vẻ như tôi đang nói chuyện với rất nhiều người. Tôi không tìm thấy bản thân mình nếu không có Youtube, bởi vì nó là một phần trọn vẹn của cuộc đời tôi và tôi vui thích khi chia sẻ cuộc sống của tôi với người khác. Trên Youtube, tôi đã học được rằng chúng tôi thực sự cần phải nỗ lực và trên hết là chính mình”. Cô vẫn chưa biết sẽ làm gì khi lớn lên, nhưng khi gần tới thời điểm phải quyết định điều gì cần làm thì có ba lời quan trọng: SỰ NHẤT QUÁN, các bạn chọn lựa cách thể hiện bản thân và trung thành với những gì các bạn nói, bởi vì sự giả vờ thật là vô ích. CHỈ CÓ MỘT, nghĩa là các bạn hãy theo đuổi niềm đam mê thực sự của các bạn... Có lẽ các bạn cũng khám phá ra các bạn có tài năng và sau đó phải trau dồi nó. Lời cuối cùng là TÍNH KIÊN TRÌ. Nếu các bạn không phải là người đầu tiên tin vào chính mình, thì tại sao những người khác có thể làm điều đó? Có một lời khuyên là: các bạn

không nên xây dựng một thực tế ảo khác với bản thân mình, điều này áp dụng cho cuộc sống, cho tất cả mọi ngày, khi ở giữa bạn bè và trên cả Youtube. Là chính mình, chính là chìa khóa của sự thành công, thậm chí nhiều lần chúng ta có những cảm dỗ để thay đổi các khía cạnh trong đời sống thực tế của chúng ta, không có gì tốt hơn so với điều mà chúng ta là!”

44 Eleonora 25 tuổi, là một nhà báo và từ năm 2013 là một blogger chuyên nghiệp. Với những hoạt động của mình, cô đã khám phá và thúc đẩy các nhà văn và nghệ sĩ trẻ. Cô đã viết các tạp chí khác nhau và cộng tác với các chương trình phát thanh. Trong đó, cô quan tâm tới các chủ đề về văn học: “Làm việc tại đài phát thanh là điều tôi ham thích, bởi vì tôi được nói chuyện với rất nhiều người. Và tôi đã làm cho ngôn từ trở nên (tròn đầy), phong phú (không chắt chiu), và những

cảm xúc (được chia sẻ)”. Hai mươi bốn giờ không bao giờ đủ, các cuộc họp được thực hiện, các cuộc hẹn, thư điện tử, đài phát thanh, những bài thuyết trình, những con người, những cuộc nói chuyện. Bởi vì người ta nói rằng những giấc mơ không bao giờ nghỉ ngơi. “Đằng sau cặp kính râm, tôi là một cô gái 25 tuổi với những sợ hãi và tham vọng của chính mình. Có một cô gái đang liên tục tìm kiếm xung quanh, tìm kiếm những khuôn mặt và tìm cách loại bỏ những mặt nạ. Có một cô gái thích chạy, bởi vì trong những bước chạy nhanh cô đã nhìn thấy những suy nghĩ biến mất và đã kết hôn và khi cuộc chia ly xảy đến, cô tự hỏi: “Và ngày mai sẽ như thế nào?”. Có một cô gái đã từ bỏ một điều kỳ diệu ở miền nam để làm một điều gì đó đẹp hơn, mạnh mẽ hơn, năng động hơn trong thành phố của những giấc mơ đó là: Roma. Có một cô gái trong mỗi chuyến công tác,

trở về nhà với năm ý tưởng mới để phát triển cùng với các đồng nghiệp của mình. Cô ta được lớn lên theo thời gian và cả với những sai lầm... Có một cô gái trở thành nổi tiếng nhờ vào mẹ và bạn bè của cô ta...”. Lời nói có một giá trị lớn lao, bởi vì “nó cho phép so sánh, đối chiếu. Điều gì thì tốt hơn? Tôi nghĩ rằng lớn lên qua nhiều năm tháng, giờ đây tôi suy nghĩ, cân nhắc, đếm từ 1 đến 10 trước khi nói. Thực sự, tôi nói rất ít. Tuy nhiên khi tôi nói, tôi ghi nhận lại, tôi sử dụng những lời nói chính xác được cá nhân hóa và chọn đúng thời điểm”.

Lời nói là một điều gì đó hơn là một công cụ đơn giản được dùng để tương quan. Nói và suy nghĩ, bởi vì “không tồn tại lời nói đích thực nếu không có hành động kèm theo. Do đó, phát ngôn thực sự có nghĩa là biến đổi thế giới” (Phaolo Freire).

Điều kỳ diệu

Palma Lionetti

palmalionetti@gmail.com

Bộ phim “Chúng ta là vô tận” đã đánh dấu sự trở lại với điện ảnh cách ngoạn mục của Stephen Chbosky sau 5 năm vắng bóng kể từ năm 2012. Đây là một bộ phim được đánh giá cao và được trình chiếu công khai do ông viết kịch bản dựa trên tiểu thuyết cùng tên của R. J. Palacio.

Sự trở lại của đạo diễn bộ phim “Điều kỳ diệu”, dựa trên tác phẩm được bán chạy nhất của R. J. Palacio, chỉ trong vài tuần đã trở thành hiện tượng của điện ảnh năm 2017.

Với chi phí lên đến 20 triệu USD nhưng chỉ mới ở Mỹ, Lionsgate đã thu về hơn 109 triệu USD (và 155 triệu USSD trên toàn thế giới). Bộ phim này đã ghi nhận khả năng đặc biệt của Chbosky trong việc kể lại một câu chuyện về sự tồn tại của một thanh thiếu niên.

Nhân vật chính - August Pullman, thường được gọi là Auggie, một cậu bé 10 tuổi bẩm sinh đã mắc phải một căn bệnh kỳ lạ làm biến dạng khuôn mặt. Cậu được gia đình bảo bọc trong suốt một thời gian dài và nhờ đội một chiếc mũ bảo hiểm mà cậu tránh được ánh nhìn của những người khác. Thế nhưng, rồi đến một ngày nọ cậu cũng phải lộ diện. Đó là lần đầu tiên Auggie đến với thế giới của trường trung học.

Các bạn cùng lớp, các giáo viên, những người không biết cậu sẽ hành xử như thế nào? Ai có đủ can đảm vượt qua đáng sợ bên ngoài để trở thành bạn của cậu?.

Đó là những câu hỏi khiến cha mẹ của Auggie nghi ngại. Tại thời điểm này, “Điều kỳ diệu” của Stephen Chbosky không ngần ngại cho chúng ta biết về những tình cảm và kể về một thế giới nơi chúng ta đang là thành viên với những hoài nghi tàn nhẫn khi đánh giá người khác chỉ từ những gì bên ngoài, từ những gì rất là vật chất.

Cũng giống như trong bộ phim “Chúng ta là vô tận”, Chbosky đã thừa nhận trường học là nền tảng của việc đào tạo. Khởi đi

45

Phim ảnh

TRUYỀN THÔNG

từ đó, chúng ta xây dựng một thế giới tốt đẹp và nhân đạo hơn.

Trường học đã trở thành một mô hình thu nhỏ, nơi đan xen giữa những động cơ quyền lực, bất công xã hội, khởi sự việc phân biệt chủng tộc, dẫn hình thành sự cứu rỗi mang tính cá nhân cùng với việc đề cao vai trò của gia đình, tạo động lực nhằm hướng đến sự tự do trong việc xây dựng một xã hội đa sắc tộc, nhấn mạnh đến sự khác biệt cần thiết cho sự thăng tiến chung. Và cuối cùng là một kết thúc có hậu với sự thất bại của những “kẻ xấu”.

46

Mặc dù bộ phim như là một lời mời gọi mình nhiên trong việc đối xử tốt với người khác, nhưng không trở nên tầm thường, vô vị nhờ vào những nhân vật đã hóa thân cách tuyệt vời và nhờ vào những cuộc đối thoại có tính châm biếm và trớ trêu.

Có khá nhiều cảnh làm rung động trái tim khán giả nhưng ở mức độ vừa phải không úy mị nhằm tìm cách lấy nước mắt của người xem như chúng ta thường thấy trong các bộ phim với chủ đề tương tự.

Jacob Tremblay, tronng vai Auggie, đã rất xuất sắc trong bộ phim “Căn phòng” của Lenny Abrahamson. Chúng ta không thể nhận ra cậu trong bộ phim này. Trong đó, cậu đã bộc lộ khả năng diễn xuất tuyệt vời với khuôn mặt bị biến dạng đã trải qua nhiều giờ trang điểm. Cậu biết gây sự chú ý và chiếm được tình cảm của công chúng với giọng nói yếu ớt và nhả nhặn. Cậu có nụ cười cuốn hút và đôi mắt buồn nhưng trong trẻo và tràn đầy hy vọng.

Tuy nhiên, ai đã từng đọc cuốn tiểu thuyết cùng tên thì sẽ thấy rằng Auggie tuy là nhân vật chính nhưng không phải là người duy nhất kể về câu chuyện.

Cha mẹ của Auggie và Via (chị gái của Auggie đã không được bố mẹ quan tâm đến vì quá bận rộn với đứa em trai); Isabel và Nate do Julia Roberts và Owen Wilson thủ vai, lần đầu tiên cùng xuất hiện trên màn ảnh rộng.

“Nếu họ cứ nhìn chằm chằm vào bạn, hãy để họ nhìn. Nếu bạn được sinh ra là để hiện diện thì bạn không thể không được chú ý”.

Isabel Pullman (Julia Roberts).

Roberts, với nụ cười rất ấn tượng đã luôn ủng hộ và khích lệ Auggie. Vai diễn thành công trong việc tạo ra cảm xúc tuyệt vời với nỗi đau được che dấu của một người mẹ. Sau khi từ bỏ các nghiên cứu và sự nghiệp để dành thời gian chăm sóc con trai. Bà đã tái khám phá chính mình và bắt đầu lại. Isabel là một

điểm dừng, vừa cương nghị lại vừa ngọt ngào; trong khi đó Nate, bạn của Auggie là một người rất vui vẻ trong các trò giải trí, rất thành công trong việc tạo cảm xúc trong một vài cảnh khác, giữa những điểm dừng và những tình tiết chuyển biến của bộ phim.

Can đảm. Tể nhị. Tình bạn. Chí khí . Đây là những từ khóa để khám phá câu chuyện!

“Khi bạn có cơ hội để lựa chọn giữa có lý và tể nhị, bạn hãy chọn sự tể nhị! Thật thế, sự tể nhị đã trở thành “bí mật” của bộ phim “Điều kỳ diệu”, một bộ phim hài truyền cảm hứng đã tặng cho người xem một vị ngọt không nguôi và một thông điệp rất rõ ràng: “Đừng bao giờ dừng lại ở vẻ bề ngoài.”

Giống như một quyển sách, bộ phim đã làm cho sức mạnh của lòng tốt trở thành điểm nhấn. Thật thế, lòng tốt không chỉ là lịch sự theo hình thức và lối cư xử bên ngoài, nhưng là sức mạnh nội tại bên trong mà với sự tin tưởng, trù mến, quan tâm, khéo léo khiến chúng ta tin rằng thế giới này thật tuyệt vời.

Một bộ phim gây nhiều xúc động nhưng vẫn làm cho bạn cảm thấy thoải mái, không sợ hãi hoặc phóng đại cách ngớ ngẩn. Bộ phim mang tính sư phạm, cách đối thoại thể hiện sự đồng cảm, giúp giải phóng khỏi những nghi ngờ khiến chúng ta phải ngạc nhiên, đạt tới sự cân bằng giữa bi kịch và hài kịch; một bộ phim “cảm động” thuộc thể loại kinh điển.

Bộ phim chinh phục người xem ở mọi lứa tuổi, biết cách sưởi ấm trái tim, có thể được coi là một bài thánh ca về sự đa dạng bằng cách thuyết phục những thách thức mới, ngay cả khi chúng có vẻ là một trở ngại không thể vượt qua thì vẫn luôn có thể vượt qua với lời khuyên của những người yêu mến chúng ta ... không có gì đẹp hơn là sự nâng đỡ của gia đình để bắt đầu ngày mới với một nụ cười!

47

Nước mắt chúng ta có cùng màu sắc

của Bushra Awad và Robi Damelin

Emilia di Massimo

palmalionetti@gmail.com

48

TRUYỀN THÔNG Văn học

Một quốc gia có chiến tranh từ năm 1948, nơi mà các cuộc tấn công, chiếm đóng, súng đạn và số người chết không thể đếm được. Một vùng đất, được coi như biểu tượng cho sự thất bại về mặt ngoại giao, có thể trở thành không gian của hòa bình và đối thoại không? Bushra và Robi nói cho chúng ta biết rằng “Có thể” như tựa đề của quyển sách đã nói lên sứ điệp “Nước mắt của chúng ta có cùng màu sắc”.

Anne Guion khẳng định rằng có nhưng có rất ít các bài viết nói về sự hòa giải hay chính xác hơn là những năng động lực tâm lý đi vào thực tế. Bên cạnh đó, có những khía cạnh tâm lý và cảm xúc như thường được viết trong các báo phụ nữ, và những khía cạnh địa lý khác. Hai lãnh vực riêng biệt không liên quan gì đến nhau. Không phải tự nhiên mà niềm xác tín được cụ thể hóa nhưng là một hành trình không thể thiếu. Chúng ta sống ở đây, chúng ta không thể cho phép mình tuyệt vọng.

Trong cuốn sách “Nước mắt của chúng ta có cùng màu sắc”, nhà báo người Pháp Anne Guion đã thu thập chứng từ của nhiều người Israel và Palestina, cùng nhau họ cùng nhau làm nên Diễn đàn Cha Mẹ - Gia Đình Vòng Tròn (PCFF). Những nhân vật chính của các câu chuyện đều có những hoàn cảnh giống nhau, như cái chết của những người thân trong gia đình, bị giết hại bởi những kẻ giết người và khủng bố. Từ những đau khổ do chiến tranh đem lại, từ những cái chết gây ra bởi quân đội Israel đàn áp người Palestin hoặc từ những kẻ khủng bố người Palestin tấn công người dân và binh lính, có

thể gợi lên niềm tin cho một tương lai mới, trong đó sự đối thoại và hòa giải (hay còn được gọi là “khả năng phục hồi”) là những nền tảng cho việc loại bỏ bom đạn đã giết chết và vẫn đang tiếp tục gây ra chết chóc trong một vùng đất bị xâm lăng.

Robi là người Do Thái gốc Israel, Bushra là người Hồi Giáo và gốc Palestina. Hai dân tộc này đã không ngừng đánh nhau trong vòng 70 năm qua. Mọi thứ dường như chia cắt họ. Cả hai đều mất đi một người con trai do “kẻ thù” giết chết. Hai phụ nữ này lẽ ra phải căm ghét nhau. Bởi vì, họ đã phải trả một giá rất đắt – là cái chết của người con thân yêu nhưng họ vẫn có khả năng để đồng cảm và đối thoại, không trả thù. Tất cả đều có thể. Được Anne Guion giúp đỡ, hai bà mẹ đã hồi tưởng lại tiến trình cam go cho phép họ tự giải phóng chính mình khỏi sự tức giận và thù hận. Trong nỗ lực xây dựng một điều gì đó tốt đẹp hơn, bằng lời nói trong bối cảnh lịch sử, khác với những gì mà các phương tiện thông tin đại chúng đang trình bày và được ghi nhận lại trong kí sự về cuộc xung đột giữa người Israel và Palestin từ những năm 1896-2015.

Diễn Đàn Cha Mẹ - Gia Đình Vòng Tròn

Năm 1994, sau Hiệp định Oslo, PCFF được thành lập bởi một người Do Thái gốc Israel, Ytzhak Frankental sau cái chết của đứa con trai là Arik. Đây là một Hiệp hội cam kết thực hiện một tiến trình hòa bình từ bên dưới ngang qua sự hiểu biết lẫn nhau về tri thức và những cuộc gặp gỡ giữa những con người do xung đột đã bị mất đi những thành viên trong gia đình. Khởi đi từ những đau buồn, họ đã đề xuất để tìm ra những con đường khác ngoài bạo lực, để đối diện với các vấn đề trong lãnh vực này cách công bằng và bền vững nhằm xây dựng sự hiệp nhất và tình liên đới.

với cả ‘kẻ thù’ của họ. Quá trình chữa lành được bắt đầu vào thời điểm mà những câu chuyện đau khổ này được chia sẻ với kẻ thù. Quyển sách này đã phân tích ngang qua một cuộc hành trình nội tâm: từ khuôn mặt của kẻ thù tới trở thành khuôn mặt của tha nhân, từ bị tổn thương cho đến lúc vượt qua được sự tổn thương, từ sức mạnh khiêm tốn của sự tha thứ tới nỗ lực hiệu quả để xây dựng hòa bình. Cuộc hành trình này dẫn tới việc khám phá ra tha nhân bằng việc đồng hành với họ trong một cuộc hành trình khác với hướng đi của tôi để khám phá ra con người là thế nào vượt ra khỏi những xác tín, căn tính lịch sử, văn hóa hay tôn giáo. Ra khỏi trạng thái bị mắc kẹt trong vai trò là nạn nhân để đến với người khác và vì người khác. Đó là điều có thể khi con người nhận biết được điều này, ngang qua một mối tương quan cảm thông, tương đối hóa quan điểm cá nhân. Tính chất phi thường của những cuộc gặp gỡ này là sự chuyển tiếp từ sự hoài nghi và sợ hãi lẫn nhau đến việc khám phá ra và chia sẻ cùng một nỗi đau, hướng tới sự thanh thản, tới những giọt nước mắt giúp mở ra cho những tương quan mới.

Điểm then chốt là sự tổn thương. Thật vậy, nhận thức chung về sự tổn thương đã được hiệp hội PCFF tìm kiếm để mang đến ánh sáng và ẩn đằng sau là niềm hy vọng cho những cuộc gặp gỡ giữa người Israel và người Palestina. Điều có thể vượt qua và làm được trong những năm tháng này và sự cảm thông là chìa khóa để xây dựng Hòa Bình. Lối đi cần thiết để hiểu rằng sự đau khổ của một người không phải chỉ là thách đố đối với chính họ: tiến trình này chỉ có thể xảy ra khi sự thay đổi đến

Một quyển sách thật mạnh mẽ, tuy có một số đoạn hơi khó, nhưng dạy chúng ta biết làm thế nào từ đau khổ có thể này sinh niềm hy vọng. Bởi vì, nếu giữa hai người mẹ có người con trai bị giết chết mà họ vẫn có khả năng để cảm thông và đối thoại, không tìm cách trả thù, thì chúng ta tin rằng từ đau khổ có thể này sinh niềm hy vọng.

Cầu vồng của Andre Caschetto được sinh ra ở đâu?

Andre đã chuẩn bị một chiếc balo và khởi hành với một số tiền khoảng 4.000 euro, được gom góp từ quỹ học bổng và những việc làm bán thời gian, để đi thăm các trại trẻ mồ côi trên năm châu lục. Anh đã đi trên những con đường của Rio de Janeiro (Brazil), Vietnam, Sri Lanka, Ấn Độ, Nigeria và rất nhiều nơi khác trên thế giới. Anh sống trong những úp lều, ngủ trên võng, đi chân đất, ăn bằng tay và ở giữa những người Hồi Giáo, Công Giáo và Phật Giáo. Nhiệm vụ của Andre Caschetto từ khi lên 13 tuổi là một lễ khách ra đi để “làm chứng rằng các nền văn hóa thì khác nhau nhưng mọi trẻ em thì luôn giống nhau”. Khi lên 15 tuổi Andre đã trải qua một cuộc phẫu thuật não. Anh nói không cần thiết phải có một khối u mới hiểu được cuộc sống và làm một điều gì đó tốt đẹp. Bởi vì “tất cả những gì ảnh hưởng đến cảm xúc của chúng ta sẽ ở lại mãi trong trí nhớ dài hạn”.

Andre là ai?

Một bạn trẻ luôn trao ban với một sự nhạy cảm đặc biệt. Andre quan tâm đến số phận của những người thấp kém nhất ngang qua việc gắn bó với các hoạt động liên đới mang tính toàn cầu. Nhân dịp lễ khánh thành của một trung tâm nhi khoa ở Johannesburg nơi các hoạt động được vận hành nhờ vào quỹ tiết kiệm của trường trung học ở Ragusa, một tia sáng chợt đến: “Tôi đã nhìn thấy các trẻ em và nụ cười của chúng làm tan chảy lòng tôi.

Những đôi mắt tỏa sáng, ước muốn tiếp xúc, những vòng tay âu yếm, những đôi bàn tay nhỏ cần được siết chặt, cần sự quan tâm chú ý và tình yêu. Bạn dường như không đủ cho tất cả các em. Bạn muốn khóc, nhưng bạn không thể. Bởi lẽ sự dữ đã lấy đi của những thiên thần này, nhưng không thể lấy hết được. Ít nhất họ có quyền nhận được những nụ cười của bạn. Vì thế, tôi phải làm việc cật lực để có thể cho đi như một sự bù đắp lại những nỗi đau. Tôi đã bắt đầu như thế đó.

Hãy đem một nụ cười đến cho những đứa trẻ của Andre. Vì thế người ta gọi anh là “Đại sứ của nụ cười”

Ra khỏi bản thân để nhận biết chính mình

Palma Lionetti

palmalionetti@gmail.com

Âm nhạc khơi lên những mãnh lực kỳ diệu trong chúng ta, bởi vì lắng nghe một bản nhạc dẫn chúng ta đến khả năng biết mình rõ hơn, thậm chí nhận thức về chính mình nữa.

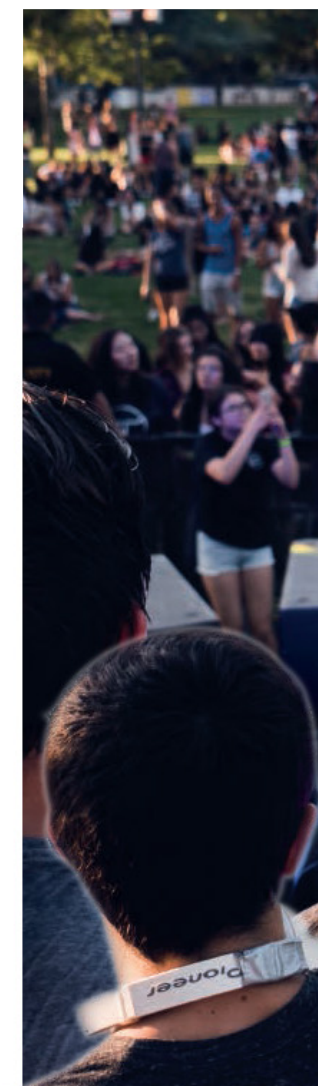
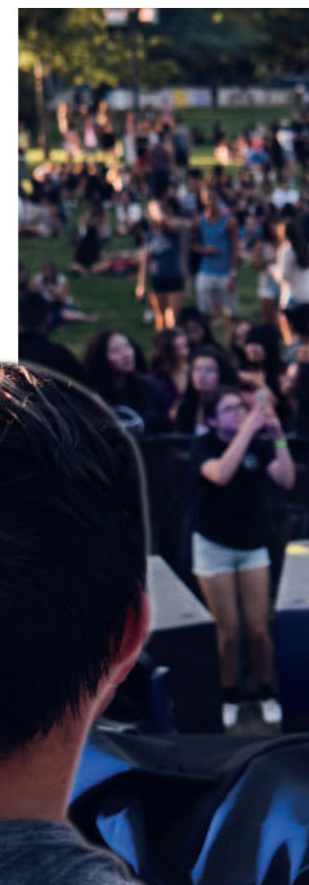
Khi tôi hoàn thành một hành động với một bàn tay, hành động xác định ấy có thể được diễn tả chỉ với cách thức ấy và giải thích nó không đồng nghĩa với việc thực hiện nó. Với âm nhạc, cũng xảy ra tương tự như vậy. Hiểu một nghĩa cử không phải là giải thích nghĩa cử ấy, hiểu một suy tư không phải là giải thích nó, hiểu một bài hát không là cắt nghĩa nó, nhưng là hiểu kinh nghiệm sống vốn tìm thấy sự tương đồng với những quan điểm của biết bao kinh nghiệm khác đã từng được sống.

Ludwig Wittgenstein, một triết gia lớn của thế kỷ trước, đã khẳng định trong cuối sách nổi tiếng Tractatus rằng để thực hiện bài thực tập giúp thấu hiểu sâu xa điều ở xung quanh ta, thấu hiểu sự mong đôn và những yếu đuối của bản thân thì chúng ta cần phải đi ra khỏi chính mình.

Nói tóm lại, đó là công việc mà mỗi tác giả hay mỗi ca sĩ phải hoàn thành khi viết lách hay giải nghĩa một ca khúc. Họ phải ra khỏi bản thân, ra khỏi kinh nghiệm sống cá nhân điều nằm sâu bên trong chính mình để diễn tả với một cách thức cởi mở nhằm đến được với đám đông quần chúng càng nhiều càng tốt. Một vài bài hát trở nên rất phổ biến bởi chúng chạm đến những phần sâu xa nhất của con tim nhân loại hoặc ca từ diễn tả cách thấu đáo những hoàn cảnh hay sự kiện trong đời sống.

Tự nhận thức trong một cuộc sống bị phân mảnh

Whitney Houston, là một ca sĩ người Mỹ nổi tiếng với chất giọng tuyệt vời và một người trình diễn xuất sắc trong ca khúc **I will always love you** đã bán được hơn 20 triệu bản. Sau thành công rực rỡ này, trong thập niên 90, cô rơi vào đường hầm của ma túy và lạm dụng được phẩm.

Sau khi được giải độc, cô đã trở lại với sân diễn quốc tế với ca khúc **I look to You**, trong đó cô kể lại đời sống của mình: “*Khi con đặt mình nằm xuống, ôi Thượng Đế, xin hãy nghe tiếng con. Sau khi đã hiển dâng trọn vẹn, con bị lạc lối không có một lý lẽ cho cuộc đời. Những cơn giông bão mùa đông đổ ập xuống trên con, làm u*

ám mặt trời của con; Sau tất cả những gì đã trải qua, con có thể bám víu vào ai được? Con tìm đến với Ngài, với Ngài. Khi tất cả sức mạnh trong con đã biến mất, con chỉ có thể trở nên mạnh mẽ trong Ngài mà thôi”.

Sau khi bị thuốc phiện khuất phục, bài hát này là bản tường thuật rõ ràng và quý báu về thời gian quá khứ của cô, trong đó lời cầu khẩn sự trợ giúp của Thiên Chúa được thể hiện rõ ràng. Nhưng thoát ra khỏi chính mình là điều cần thiết để nhìn thấy toàn cảnh thực tại mà cô đã savào và để có thể kể lại kinh nghiệm ấy. Video của ca khúc với sự đơn giản bộc lộ một cuộc tìm kiếm nội tâm và khao khát vượt qua những khó khăn vốn có trong đời sống của tất cả mọi người. Đây là bản di chúc tinh thần của nữ ca sĩ nổi tiếng này đã qua đời khi chỉ mới 48 tuổi.

Tự nhận thức... trong một cuộc hôn nhân hạnh phúc

Nữ ca sĩ Beyoncé đã tặng cho quần chúng một video tuyệt vời ghi lại lễ kỷ niệm lần thứ 7 cuộc hôn nhân của mình. Video “vòng quanh ngôi nhà” do chồng cô, Ray-Z, một tay nhạc rap, quay phim, trong khi đó cô hát ca khúc Die with you. Giai điệu và ca từ đã lột tả mối liên kết chặt chẽ giữa họ, đời sống hôn nhân và sự trao hiến lẫn cho nhau của họ.

“*Em không có cơ gì để khóc và em có tất cả mọi lý lẽ để mỉm cười. Em không có một lý do nào để hối tiếc khi anh đang đọc mọi suy nghĩ của em. Và em không có lý do gì để hiện hữu nếu em không thể ở bên anh. Em không cần không khí để hít thở nếu em không thể hát bài hát của anh. Không, em không cần đôi tay này nếu em không thể ôm chặt lấy anh. Và em thực sự không cần đến chính mình nếu bản thân em không cần anh. Anh yêu, bởi vì em thức giấc chỉ để được nghỉ ngơi cùng anh. Em mở to đôi mắt để có thể nhìn thấy anh và em sống để có thể được chết cùng*

với anh”.

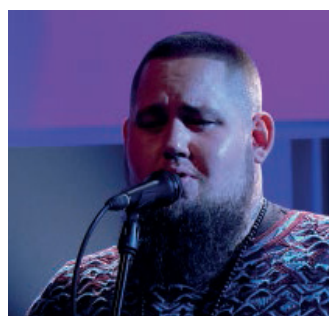
Tự nhận thức... trong một nhân loại đầy giới hạn

Ca sĩ người Anh Rag’Bone Man đã diễn tả cách tuyệt vời trong ca khúc mang tên Human về tình trạng của con người là sự giới hạn. Không ai có thể loại trừ điều ấy. “*Bạn hãy liếc nhìn vào trong gương và bạn thấy gì, bạn thấy rõ ràng hơn hay bạn đã bị lừa dối trong điều mà bạn tưởng nghĩ? Bởi vì sau tất cả, bạn chỉ là một con người. Một số người có những vấn đề, một số khác lại kém may mắn, một số khác nghĩ rằng họ có thể giải quyết mọi tình thế của mình. Ôi Thượng đế của các tầng trời, sau tất cả mọi sự, con vẫn chỉ là một con người, xin Ngài đừng trút đổ tội lỗi trên con”.*

Hữu thể con người được sinh ra nhỏ bé và sẽ chết đi nhỏ bé. Chúng ta có sẵn sàng để đón lấy sự dòn mỏng của ta như chúng ta hay không? (Jean Vanier).

Âm nhạc được sống và cư ngụ trong mọi người, đặc biệt, nơi những người trẻ. Với họ, những bài hát trở

thành kinh nghiệm của cuộc sống. Bởi thế, chúng thật ý nghĩa cho hiện hữu và chúng nối kết với một kinh nghiệm cảm xúc mà thời gian sẽ làm cho trở

nên mãnh liệt hơn thay vì xóa sổ. Như thế, các ca khúc trở thành trang phục cần mang lấy bản sắc riêng để kể lại cho bạn hữu, cho bạn đồng hành, trong thế giới công việc. Điều quan trọng là biết

ra khỏi chính mình và nhìn vào bản thân cách sáng suốt, để tìm lại sự mật thiết riêng tư mà nhiều khi đã bị chúng ta đánh mất do thế giới xung quanh, một sự mật thiết mà âm nhạc có thể trao trả lại cho chúng ta.

“*Sự mật thiết không phải là một phương tiện trung gian. Người ta bàn đến một cách thức hiện hữu mà trong đó sự xung đột giữa khoảng cách và gần gũi bị tháo gỡ và người ta nhìn thấy trước một viễn tượng mới. Sự mật thiết vượt lên trên nỗi sợ hãi” (Henri Nouwen).*

Video, phương tiện ưu biệt của việc mục vụ

Caterina Cangia

sisternet@thesisternet.it

Thiếu nhi và giới trẻ có những thắc mắc về tôn giáo nhưng họ không nói ra nhiều hơn là chúng ta nghĩ. Để có những câu trả lời dễ hiểu, chúng ta ước muốn canh tân lại những “thực hành mục vụ” ngang qua một phòng thử nghiệm về tầm nhìn và các video nhằm giáo dục đức tin, hoặc trong những bối cảnh không phải là Kitô giáo, sẽ là các video về giáo dục nhân quyền.

Trong khi chúng ta đang tìm kiếm những con đường để Tin mừng hóa, thì đây các video đã tự trình bày chúng như một con đường ưu biệt giúp truyền thông cách dễ dàng và nhanh chóng vì có ngôn ngữ phù hợp với các thế hệ trẻ. Chính vì thế mà chúng ta sẽ bắt đầu từ một vài suy tư

trên việc lựa chọn và sử dụng các video để tạo nên một sự hiện diện giáo dục trên thị trường và trong việc thiết kế, thực hiện và phân phối các video được hình thành từ trong các nhóm thiếu nhi và giới trẻ đã được trao phó cho sự chăm sóc mục vụ của chúng ta.

Buổi gặp gỡ đầu tiên nhằm trình bày mục đích đào luyện và mục vụ của phòng thử nghiệm nơi mà chúng tôi muốn bắt đầu và yêu cầu các bạn tự trang bị cho mình với những phần cứng và phần mềm phù hợp. Vì từ các ý tưởng, các bạn phải làm thành sản phẩm hoàn chỉnh. Buổi gặp gỡ thứ hai giúp chúng ta khám phá giai đoạn “tiền sản xuất” hoặc lập kế hoạch ngang qua những đề xuất từ nhiều kịch bản phân cảnh khác nhau. Tiếp theo là những công việc cần được đào sâu, nghe thuật lại những lời khuyên và những đề nghị cải thiện trong thực tế. Trọng tâm của buổi gặp gỡ thứ ba sẽ tập trung vào giai đoạn “sản xuất” hay còn gọi là quay film. Nó liên quan đến các chuyển động của máy móc, ánh sáng và bố cục, với những sự hiểu biết thấu đáo có liên quan. Các cuộc gặp gỡ tiếp theo với hai giai đoạn cuối sẽ là quá trình biên soạn hoặc “hậu sản xuất” và phát hành các video được sản xuất.

Dưới sự đóng góp của 4 khía cạnh: kỹ thuật - mỹ thuật, giáo dục - đào tạo cho một sự chăm sóc mục vụ bằng thú ngôn ngữ mới có thể cống hiến một số câu trả lời mà giới trẻ đang mong đợi.

■ **Video trong việc chăm sóc mục vụ của cộng thể và trong việc chăm sóc mục vụ của vùng biên**

Video là một phương tiện sống động và hiệu quả đối với những chăm sóc mục vụ giáo dục

cho những người ở gần và là một sự loan báo trong việc chăm sóc mục vụ đối với những người ở xa. Thật khó để tiếp cận với những ngôn ngữ Kinh Thánh hoặc Giáo Hội, nhưng sẽ dễ dàng hơn với những nét đẹp trong những đề nghị của Lời ngang qua video clip trình bày về những kinh nghiệm sống hằng ngày nơi có các yếu tố mang hương vị của Tin Mừng.

Có một ví dụ là video: ‘**Âm vang của lòng tốt**’ (‘Kindness boomerang’) (<http://www.lifevestinside.com/film/>). Chỉ trong vòng 5 phút và 44 giây, theo nhịp điệu của bản hát ‘**Một Ngày**’ (One day) của Matthew Paul Miller đã thuật lại cho chúng ta một cử chỉ đẹp đã bắt đầu cho một chuỗi liên tiếp những cử chỉ đẹp khác của lòng nhân ái. Có lẽ đó chính là là âm vang của Lời Chúa “Hãy làm cho người khác những gì các con muốn người khác làm cho mình” (Mt 7,13)? Trong cùng một cách thức, sự chọn lựa các chuỗi phim ngắn có thể biến thành khoảnh khắc quý giá cho việc đào luyện. Trong một tập phim ngắn ‘**Nỗi thống khổ**’ trích từ bộ phim ‘Những Giác Mơ’ (1990) của Akira Kurosawa đã mô tả: sau những ngày nghèo vì bị lạc trên một ngọn núi cao và tưởng chừng như suýt chết. Chúng tôi rất ngạc nhiên vì niềm vui được nghe thấy tiếng kèn trompet vang lên từ cánh đồng phía dưới. Tập phim không có lời thoại nào nhưng đã để lại ấn tượng mạnh cho người xem.

Thiết bị quay

Tất cả những gì bạn cần là một chiếc điện thoại thông minh có sẵn một máy quay (camera) đơn giản hoặc những máy quay với công nghệ chất lượng cao hơn cho phép bạn có được sản phẩm tốt nhất. Đối với các video chuyên nghiệp, chúng có Flip Cams với những tiện ích giống như chiếc điện thoại thông minh nhưng cho ra chất lượng âm thanh và hình ảnh vượt trội. Nếu mục đích của phòng thử nghiệm muốn đạt tới một mức độ chuyên nghiệp nhất định, thì có thể chọn một máy quay Reflex của thể hệ mới nhất cho phép ghi lại các video chất lượng cao, kết hợp nhiều mục đích sử dụng, đa năng và tiết kiệm, là loại có tiêu cự 18 -135 mm hoặc 18 - 55 mm. Phụ kiện cần thiết là giá đỡ cho phép ổn định các khuôn hình. Cũng có nhiều loại và giá cả khác nhau. Những loại tốt thì nhỏ, các khớp nối chân đỡ từ tính giúp gắn chặt vào bề mặt kim loại. Micrô cũng không thể thiếu. Đối với điện thoại thông minh, một micrô nhỏ, rất thuận tiện là Belkin. Cũng cần phải có một tấm chắn gió, nếu bạn quay ngoài trời. Nếu máy ảnh không có cổng vào âm thanh, thì tốt hơn nên có máy ghi âm kỹ thuật số bên ngoài, chẳng hạn như Tascam DR-05, kết nối với micrô để thu được âm thanh riêng biệt và trong quá trình biên tập sẽ kết hợp hai kênh hình và tiếng lại với nhau.

Chúng ta hãy rời khỏi những chăm sóc mục vụ ở vùng ven và đến gần hơn với những chăm sóc mục vụ cộng thể, nơi mà sự chú tâm hướng về những người trẻ đang trong hành trình của sự tăng trưởng, những người có quyền sống đức tin như một quà tặng. Đối với họ, cần có một sự trợ giúp để tạo ra các video. Để làm điều này họ được đề nghị liên tục khám phá ra lời mời gọi của Thiên Chúa và xác định lại mỗi ngày những lựa chọn cá nhân theo sự mới mẻ của đức tin.

Phòng thử nghiệm thiết kế và sáng tạo video clip là cơ hội để gặp gỡ, học tập và là niềm hạnh phúc được gặp Chúa Giêsu, một cách trực tiếp hay gián tiếp qua các bạn trong nhóm. Nó có thể là cơ hội để hiểu Tin Mừng sâu xa hơn khi ra khỏi hoặc

nhận biết giá trị thực tại xung quanh chúng ta. Để nắm bắt được những hình ảnh và âm thanh chuyển động, ngang qua việc nhìn xem hoặc chuyển dịch những giá trị hiện tại trong mỗi thực tại, qua việc gọi hoặc chọn những khía cạnh thực tế xung quanh như lời đáp trả tiếng gọi của Thiên Chúa. Cuối cùng, ngang qua những giấc mơ hoặc hành động dẫn đến việc tạo ra các videoclip, chúng có thể giúp cho những người trẻ trở thành những nhà loan báo Tin Mừng cho những người trẻ khác.

Phần mềm biên tập phim đơn giản nhất

Những giải pháp miễn phí cho người sử Windows

Windows Movie Maker là một chương trình rất đơn giản cho phép chỉnh sửa video và tạo ra những trình chiếu. Chúng có thể tạo được tiêu đề, thực hiện các chuyển cảnh, bổ sung các hiệu ứng âm thanh và âm nhạc. Ưu điểm của nó là hoàn toàn miễn phí, trong khi nhược điểm của phần mềm là quá đơn điệu.

Những giải pháp miễn phí cho người dùng Mac

iMovie rất đơn giản. Ngay cả trẻ em cũng có thể sử dụng nó. Tất cả những gì bạn cần là chọn các clip của riêng bạn, xóa những ‘shot hình’ xấu và sau đó chèn chúng vào dòng thời gian, thêm các hiệu ứng và tiêu đề. Apple cũng cung cấp rất nhiều tài nguyên miễn phí như âm nhạc và hiệu ứng âm thanh. Thậm chí, chúng có thể tạo ra những đoạn giới thiệu (trailer). iMovie giúp bạn dễ dàng chia sẻ video của mình với khả năng tự động tải lên trực tiếp từ ứng dụng.

Một chuyến đi ngôn sứ

Các chị em thân mến,

Tại thời điểm này, tôi vui mừng vì có thể chia sẻ với các chị em một kinh nghiệm khai mở trái tim của tôi cho một chuyến hành trình mới của đời sống. Các chị em biết rõ rằng, nhiều năm trước đây, tôi đã tìm được khoảng không gian này. Nơi đó, tôi có thể chia sẻ với các chị em tất cả những điều đụng chạm đến đời sống của chúng ta, những người Con Đức Mẹ Phù Hộ. Bởi vậy, đây đã là năm thứ ba tôi có mặt trong tạp chí DMA. Thật may mắn làm sao!

Nhưng đã đến thời điểm cần khởi sự một hành trình mới đưa tôi đến việc chấp nhận tuổi tác và sự già nua của chính mình. Tôi không biết mình có thoát ra những lời lặp đi lặp lại mà không ý thức vì tôi chẳng muốn tạo một ấn tượng xấu đâu.

Chẳng lẽ tôi đã không đánh thức được sự dịu dàng thương cảm nơi các chị em sao? Bởi những người già giống như tôi, nếu họ tốt lành, nếu họ biết rút lui đúng lúc và tập cời mở trước những điều mới mẻ, họ sẽ đánh thức được sự cảm thông nơi tất cả. Đúng không nào? Tuần trước, tôi trở về sau cuộc tĩnh tâm năm với sự đổi mới của Thần Khí, Đấng đã nói trong trái tim tôi rằng: Camilla, giờ đến rồi! Hãy hành động đi! Những chị em truyền giáo đầu tiên khởi hành đến Châu Mỹ là mẫu gương tốt hơn cả để thúc đẩy tôi tiến lên một bước.

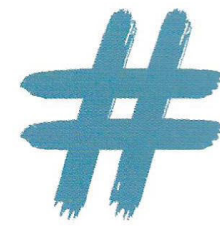
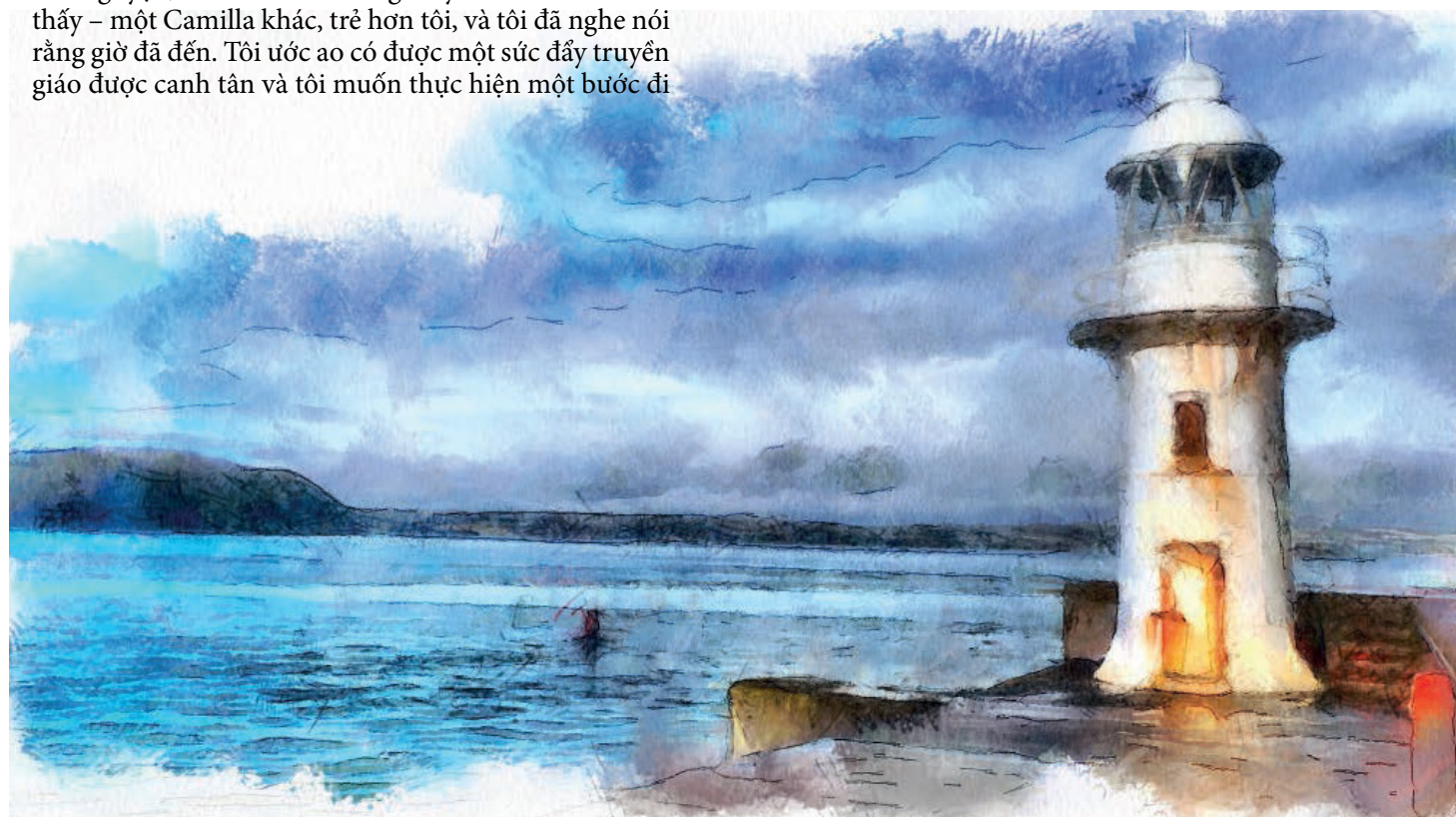
140 năm và... hầu như tôi đã đến đó, aaa! Các chị em có thấy các Sơ truyền giáo tiên khởi trùng tên không? Ba Angela và hai Teresa... vâng, trong khi tôi ở trong nhà nguyện, tôi đã tình cờ trông thấy- ít nhất là tôi cảm thấy - một Camilla khác, trẻ hơn tôi, và tôi đã nghe nói rằng giờ đã đến. Tôi ước ao có được một sức đẩy truyền giáo được canh tân và tôi muốn thực hiện một bước đi

đẩy mạnh mẽ ở tuổi này, cả khi nhờ vào một cây gậy.

Các chị em hãy cầu nguyện cho tôi nhé, bởi vì không dễ dàng để chấp nhận một thời điểm mới mà trong đó, người ta không thể làm việc giống như trước nữa. Và như thế, đã đến lúc phải lệ thuộc và mở ra cho sự giúp đỡ của những người khác. Với tính tình của tôi, đón nhận những cử chỉ của sự âu yếm và trở nên dịu dàng với những người bên cạnh sẽ là một thách đố; Tuy nhiên, đây cũng thực sự là cơ hội để trở nên triu mến hơn và tôi sẽ dâng hiến điều ấy vì phần rỗi của những người trẻ. Những ưu phiền thế là quá đủ rồi. Bây giờ, tôi khích lệ tất cả các chị em cũng đang ở trong hoàn cảnh của tôi; tôi nghĩ rằng Thiên Chúa ở cùng chúng ta, như Đức Thánh Cha Phan-xi-cô nói: Dịu dàng "là sự ở gần, là cử chỉ vĩ đại của Chúa Cha dành cho chúng ta: Thiên Chúa đã trở nên gần gũi, Ngài đã trở nên giống như chúng ta, đó là sự hạ mình của Cha".

Tôi cảm ơn các chị em đã đón nhận những ý tưởng và suy tư của tôi trong những năm vừa qua. Camilla thứ hai vẫn sáng tạo và đang ở giữa những người trẻ; tôi nói với các chị em rằng có vài điều nho nhỏ của Camilla có thể làm cho chị bộc lộ về già nua. Tuy nhiên, Camilla vẫn khỏe mạnh. Các chị em biết Thượng Hội Đồng về Người trẻ sẽ diễn ra và chị ấy sẽ nỗ lực để sẵn sàng thông tri về kinh nghiệm này. Tôi hy vọng rằng lời ngôn sứ của tình âu yếm dịu dàng sẽ hiện diện giữa chúng tôi, hai "Camilla", khi chị ấy đề xuất tham dự vào sự kiện này. Sẽ có một suy tư gửi đến cho chúng ta.

Camilla!

Linh đạo Giới trẻ Salesien

Viết cho các chị em

"Các chị em hãy chăm sóc họ, họ là con của ta!"

Theo quan điểm giáo dục, đồng hành là nỗ lực giúp người trẻ lớn lên, phát triển tiềm năng và nguồn lực, ngang qua những mối tương quan. Được đỡ nâng bằng sự hiện diện và định hướng khôn ngoan, người đồng hành biểu lộ tính hỗ tương và tình huynh đệ, tình mẫu tử và phụ tử. Đồng hành đưa tôi Thiên Chúa - nguồn hạnh phúc.

Linh đạo của sự "quan tâm tới"

Một linh đạo phù hợp với giới trẻ, đặc biệt những em nghèo hơn, biết khám phá ra hành động của Thần Khí trong trái tim họ và cộng tác để phát triển.

Và mẹ đã nghe thấy như một tiếng nói: "Ta giao phó chúng cho con".

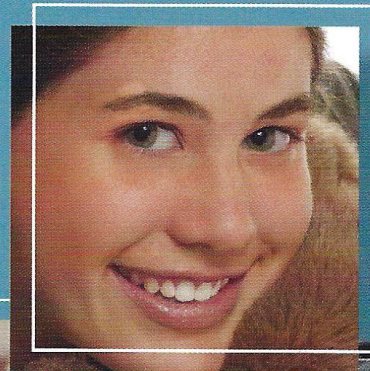
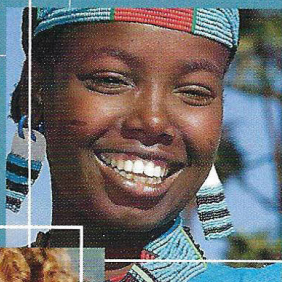
Mẹ Mazzarello "đã thu hút các thanh thiếu nữ bằng những cách thức dịu dàng, mẹ đã chiếm đoạt trái tim của họ; giống như các bà mẹ triu mến, mẹ luôn chú ý chọn những tiện nghi và phần tốt hơn cho con cái trước khi nghĩ đến bản thân." (LEMOYNE Giovanni Battista-CAVIGLIA Alberto, Maria Domenica Mazzarello: Ngôn sứ của một đời sống, Roma, FMA 1996).

Đối với các FMA, những thiếu nữ mà họ đồng hành là một kho tàng quý giá đã được Thiên Chúa và Mẹ Maria giao phó, một kho báu để bảo vệ và hướng dẫn tới sự viên mãn.

Tình yêu quan tâm, chăm sóc con người và chất lượng của môi trường nhằm tạo mọi thuận lợi cho sự trưởng thành của từng nhân vị. "Quan tâm tới" là một lối sống bao gồm mọi khía cạnh tình cảm, trí tuệ, thiêng liêng, tương quan và luân lý; là đón nhận đời sống và đặt mình phục vụ vô điều kiện. Chăm sóc và chú ý đòi hỏi chúng ta phải ý thức về sự cao quý của mỗi nhân vị và muốn họ trở nên chính mình để phần tốt nhất của họ được thể hiện. Nó đòi hỏi sự tin tưởng, một "ánh nhìn được đánh giá", sẵn sàng đón nhận những tiềm năng và giới hạn, có khả năng tạo ra khoảng không gian cho người khác, để "họ trú ngụ" và giúp họ thực hiện tốt điều mà họ được mời gọi.

www.rivistadma.org

*“Các bạn trẻ thân mến,
Các bạn là những lễ khách trong đức tin.
Các bạn là những người hạnh phúc
đem Chúa Giêsu trên mọi nẻo đường, đến các công viên
và mọi ngõ ngách của tận cùng trái đất”.*

ĐTC Phanxicô

